

Bruxelles, 30 noiembrie 2015
(OR. en)

14537/15

**Dosar interinstituțional:
2015/0226 (COD)**

EF 210
ECOFIN 919
SURE 39
CODEC 1585

NOTĂ

Sursă:	Președinția/Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de stabilire a unor norme comune privind securitizarea și de creare a unui cadru european pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 <i>- Compromisul Președinției</i>

În cele ce urmează, se pune la dispoziția delegațiilor cel de al treilea compromis al Președinției referitor la propunerea menționată în subiect.

Comparativ cu cea de a doua propunere de compromis (ST 14493/15), textul nou este marcat cu **caractere aldine subliniate**, iar textul eliminat cu simbolul „[...]”.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a unor norme comune privind securitizarea și de creare a unui cadru european pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Securitizarea presupune tranzacții care permit unui creditor – de obicei, o instituție de credit sau o societate – să refinanțeze un pachet de împrumuturi, de expuneri sau de creanțe, de exemplu împrumuturi pentru achiziționarea de bunuri imobile, contracte de leasing auto, credite de consum, cărți de credit sau creanțe comerciale, prin transformarea acestora în titluri de valoare tranzacționabile. Creditorul își grupează împrumuturile și le restructurează în cadrul unui portofoliu, organizându-le în funcție de diferite categorii de risc destinate diversilor investitori. Astfel, investitorii au acces la investiții în împrumuturi și în alte expuneri care nu le sunt direct accesibile în mod normal. Rentabilitatea investiției decurge din fluxurile de trezorerie ale împrumuturilor-suport.

¹ JO C , , p. .

- (2) În Planul de investiții pentru Europa, prezentat la 26 noiembrie 2014, Comisia și-a anunțat intenția de a relansa piețe ale securitizărilor de înaltă calitate, fără a repeta greșelile comise înaintea crizei financiare din 2008. Dezvoltarea unei piețe de securitizări simple, transparente și standardizate constituie una dintre pietrele de temelie ale uniunii piețelor de capital (UPC) și contribuie la îndeplinirea obiectivului prioritar al Comisiei de sprijinire a creării de locuri de muncă și de reluare a unei creșteri economice durabile.
- (3) Uniunea Europeană nu urmărește să erodeze cadrul legislativ pus în aplicare după criza financiară în scopul de a contracara riscurile inerente operațiunilor de securitizare deosebit de complexe, opace și riscante. Este esențial să se asigure adoptarea unor norme care să permită o mai bună diferențiere a produselor simple, transparente și standardizate de instrumentele complexe, opace și riscante și să se aplice un cadru prudențial mai sensibil la risc.
- (4) Securitizarea este un element important pentru buna funcționare a piețelor financiare. Dacă este structurată în mod corespunzător, securitizarea reprezintă un canal important pentru diversificarea surselor de finanțare și pentru alocarea mai eficientă a riscurilor în cadrul sistemului financiar al Uniunii. Ea permite o distribuție mai largă a riscurilor din sectorul financiar și poate contribui la degajarea bilanțurilor inițiatorului și astfel la intensificarea creditării economiei. În general, poate îmbunătăți eficiența sistemului financiar și poate oferi posibilități suplimentare de investiții. Securitizarea poate crea o legătură între instituțiile de credit și piețele de capital, spre folosul indirect al întreprinderilor și cetățenilor (de exemplu, sub formă de împrumuturi, de finanțări destinate întreprinderilor, de credite pentru achiziționarea de bunuri imobile și de cărți de credit mai puțin costisitoare).
- (5) Pentru a institui un cadru prudențial mai sensibil la risc pentru securitizările simple, transparente și standardizate (STS), Uniunea trebuie să stabilească o definiție clară a securitizării STS, deoarece, în caz contrar, tratamentul de reglementare mai sensibil la risc aplicat instituțiilor de credit și societăților de asigurare ar fi disponibil în cazul diferitelor tipuri de securitizări din diferite state membre. S-ar crea astfel condiții de concurență inechitabile și ar apărea necesitatea unui arbitraj de reglementare.

- (6) Este indicat să se prevadă, în concordanță cu definițiile existente în legislația sectorială a Uniunii, definiții ale tuturor conceptelor-cheie ale securitizării. Este necesară mai ales o definiție clară și cuprinzătoare a securitizării, care să cuprindă orice tranzacție sau schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe. O expunere care creează o obligație de plată directă pentru o tranzacție sau o schemă utilizată pentru a finanța ori a administra active corporale nu ar trebui considerată o expunere față de o securitizare, chiar dacă tranzacția sau schema are obligații de plată cu ranguri de prioritate diferite.
- (6a) Un sponsor ar trebui să fie în măsură să delege sarcini unei societăți de administrare, dar ar trebui să rămână responsabil de gestionarea riscurilor. În special, un sponsor nu ar trebui să transfere societății sale de administrare cerința de reținere a riscului. Societatea de administrare ar trebui să fie un administrator de active reglementate, cum ar fi administratorul unui OPCVM, un AFIA sau o entitate MIFID.
- (7) Atât la nivel internațional, cât și la nivel european, s-au depus deja multe eforturi pentru a se identifica securitizarea STS, iar Regulamentele delegate (UE) 2015/61² și (UE) 2015/35³ ale Comisiei au stabilit deja criterii privind securitizarea simplă, transparentă și standardizată în scopuri specifice, căreia îi este asociat un tratament prudential mai sensibil la risc.
- (8) Pe baza criteriilor în vigoare, a criteriilor de identificare a securitizărilor simple, transparente și comparabile elaborate de BCBS-IOSCO și adoptate la 23 iulie 2015 și în special pe baza Avizului ABE privind securitizările eligibile, publicat la 7 iulie 2015, este esențial să se stabilească o definiție generală a securitizării STS aplicabilă la nivel transsectorial.

² Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (*JO L 11, 17.1.2015, p. 1*).

³ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (*JO L 12, 17.1.2015, p. 1*).

- (9) Aplicarea criteriilor STS în întreaga UE nu ar trebui să conducă la abordări divergente. Astfel de abordări ar crea posibile obstacole pentru investitorii transfrontalieri, obligându-i să studieze în detaliu cadrele diverselor state membre, și ar compromite, astfel, încrederea investitorilor în criteriile privind STS.
- (10) Este esențial ca autoritățile competente să colaboreze strâns pentru a se asigura înțelegerea comună și consecvență a cerințelor STS la nivelul întregii Uniuni și pentru a se soluționa eventualele probleme de interpretare. Din perspectiva acestui obiectiv, cele trei AES ar trebui, în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, să își coordoneze atât propria activitate, cât și pe cea a autorităților competente, pentru a asigura consecvența transsectorială și pentru a analiza problemele practice care ar putea fi ocazionate de securitizările STS. În acest demers, ar trebui solicitate și luate în considerare pe cât posibil și punctele de vedere ale participanților pe piață. Rezultatele acestor discuții ar trebui să fie făcute publice pe site-urile celor trei AES, pentru a ajuta inițiatorii, sponsorii, SSPE și investitorii să evalueze securitizările STS înainte de a emite astfel de instrumente sau de a efectua investiții în acestea. Un astfel de mecanism de coordonare ar fi deosebit de important în perioada premergătoare punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (11) Investițiile în securitizări sau expunerile la acestea nu numai că expun investitorul la riscurile de credit legate de împrumuturile-suport sau de expunerile-suport, dar și la alte riscuri generate de procesul de structurare a securitizărilor, precum riscurile de agenție, riscul de model, riscul juridic și operațional, riscul de contraparte, riscul de administrare, riscul de lichiditate și riscul de concentrare. Astfel, este esențial ca investitorii instituționali să facă obiectul unor cerințe proporționale privind obligația de diligență, care să asigure faptul că aceștia evaluează în mod corespunzător riscurile care decurg din toate tipurile de securitizări, în folosul investitorilor finali.

De asemenea, obligația de diligență poate să întărească astfel încrederea în piață și încrederea dintre inițiatori, sponsori și investitori. Este necesar ca și investitorii să își exercite în mod adecvat obligația de diligență în ceea ce privește securitizările STS. Aceștia se pot informa prin intermediul informațiilor publicate de părțile implicate în securitizare, în special în ceea ce privește notificarea STS și informațiile aferente prezentate în acest context, care ar trebui să le ofere investitorilor toate informațiile relevante cu privire la modul în care sunt îndeplinite criteriile privind STS. Investitorii instituționali ar trebui să fie în măsură să acorde încrederea cuvenită notificării STS și informațiilor publicate de inițiator, de sponsor și de SSPE pe baza cărora se stabilește dacă o securitizare îndeplinește cerințele privind STS. Cu toate acestea, investitorii instituționali nu ar trebui să se bazeze în mod exclusiv și automat pe notificarea și informațiile respective.

- (12) Este important ca interesele inițiatorilor, ale sponsorilor și ale creditorilor inițiali care transformă expunerile în titluri de valoare tranzacționabile să corespundă intereselor investitorilor. În acest scop, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial ar trebui să rețină un interes semnificativ în expunerile-suport din securitizare. Prin urmare, este important ca inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial să rețină o expunere economică netă semnificativă la riscurile subiacente în cauză. Într-un sens mai larg, tranzacțiile de securitizare nu ar trebui să fie structurate astfel încât să se evite aplicarea cerinței de reținere. Cerința respectivă ar trebui să fie aplicabilă în toate situațiile în care substanța economică a unei securitizări este aplicabilă, indiferent de tipul de structuri sau instrumente juridice utilizate. Nu sunt necesare aplicări multiple ale cerinței de reținere. Pentru orice securitizare, este suficient ca cerința să se aplice doar inițiatorului, sponsorului sau creditorului inițial. În mod similar, atunci când tranzacțiile de securitizare includ alte poziții din securitizare drept expuneri-suport, cerința de reținere ar trebui să se aplice doar securitizării care face obiectul investiției. Prin notificarea STS, investitorilor li se indică faptul că inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține o expunere economică netă semnificativă la riscurile subiacente. Ar trebui să se prevadă anumite excepții pentru cazurile în care expunerile securitizate sunt garantate integral, necondiționat și irevocabil, în special de către autorități publice. În cazul în care se acordă sprijin din resurse publice sub formă de garanții sau prin alte mijloace, dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere normelor privind ajutoarele de stat.

- (13) Capacitatea investitorilor și a potențialilor investitori de a exercita obligația de diligență și de a realiza astfel o evaluare în cunoștință de cauză a bonității unui anumit instrument de securitizare depinde de accesul lor la informații cu privire la instrumentele respective. Pe baza acquis-ului existent, este important să se creeze un sistem cuprinzător în cadrul căruia investitorii și potențialii investitori să aibă acces la toate informațiile relevante. Pe întreaga durată a tranzacțiilor, ar trebui să se faciliteze accesul continuu, simplu și liber al investitorilor la informații fiabile privind securitizările și, acolo unde este posibil, ar trebui să se reducă sarcinile de raportare ale inițiatorilor, ale sponsorilor și ale SSPE.
- (13a) [...] **I**nstrumentele de securitizare nu sunt adecvate pentru investitorii de retail în sensul Directivei 2014/65/UE.
- (14) Inițiatorii, sponsorii și SSPE ar trebui să pună la dispoziție, în raportul destinat investitorilor, toate datele relevante în mod concret privind calitatea creditului și performanța expunerilor-suport, inclusiv date care să le permită investitorilor să identifice în mod clar, în cadrul portofoliului de expuneri-suport, situațiile de efectuare cu întârziere a plăților de către debitorii subiacenți și de incapacitate de plată a acestora, de restructurare a datoriilor, de iertarea de plată a datoriei, de restructurare datorată dificultăților financiare, de răscumpărări, de perioade fără plăți, de pierderi, de radieri, de recuperări, precum și alte măsuri corective privind performanța activelor. Raportul destinat investitorilor ar trebui să pună la dispoziție și date privind fluxurile de numerar generate de expunerile-suport și de pasivele emisiei de securitizări, inclusiv o prezentare separată a veniturilor și plăților poziției din securitizare, și anume valoarea programată a principalului și a dobânzii, a principalului plătit în avans, a dobânzii restante, a comisioanelor și taxelor și a oricăror date cu privire la producerea oricărui eveniment de declanșare care conduc la modificări ale ordinii de prioritate a plăților sau la înlocuirea unei contrapărți, precum și date privind suma și modalitățile disponibile pentru îmbunătățirea calității creditului pentru fiecare tranșă.

- (14a) Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali ar trebui să aplice expunerilor care urmează să fie securitizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor ca în cazul expunerilor nesecuritizate. Cu toate acestea, în măsura în care creanțele comerciale nu sunt inițiate sub forma unui împrumut, nu este necesar să fie îndeplinite criteriile de acordare a creditelor în ceea ce privește aceste creanțe.
- (14b) Deși securitizările care sunt simple, transparente și standardizate au oferit rezultate bune în trecut, îndeplinirea cerințelor STS nu înseamnă că poziția din securitizare este lipsită de riscuri și nici nu oferă vreun indiciu cu privire la calitatea creditului pe care se bazează securitizarea. Respectarea acestor cerințe ar trebui să indice, în schimb, faptul că un investitor prudent și diligent va putea analiza riscurile pe care le presupune securitizarea.
- (14c) Cerințele privind STS ar trebui să fie de două tipuri: unul pentru securitizările pe termen lung și unul pentru securitizările pe termen scurt (ABCP), care ar trebui să respecte cerințe similare în mare măsură, cu anumite ajustări care să reflecte caracteristicile structurale ale acestor două segmente de piață. Aceste piețe funcționează în moduri diferite, programele ABCP bazându-se pe o serie de tranzacții ABCP constând în expuneri pe termen scurt care trebuie înlocuite după ce ajung la scadență. În plus, criteriile privind STS trebuie să reflecte și rolul specific al sponsorului care furnizează programului ABCP sprijin pentru asigurarea lichidității, în special în cazul programelor ABCP sprijinite integral.
- (15) Prezenta propunere prevede că doar securitizările care respectă cerința de „vânzare reală” pot fi desemnate ca fiind STS. Într-o securitizare cu vânzare reală, proprietatea asupra expunerilor-suport este transferată sau atribuită în mod efectiv către o entitate emitentă care este o entitate special constituită în scopul securitizării (SSPE). Transferul sau cesiunea expunerilor-suport către SSPE nu ar trebui să fie supus(ă) niciunei dispoziții [...] de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului, **fără a aduce atingere dispozițiilor dreptului intern în materie de insolvență, în temeiul căruia vânzarea expunerilor-suport încheiată într-un anumit termen înainte de declarația de insolvență a vânzătorului poate fi invalidată, în condiții stricte.**

[...]

- (15a) Un aviz juridic furnizat de un consilier juridic autorizat ar putea confirma vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport, precum și opozabilitatea unei astfel de vânzări reale sau cesiuni sau transfer cu același efect juridic în temeiul dreptului aplicabil.
- (16) În cazul securitizărilor care nu îndeplinesc cerința de „vânzare reală”, expunerile-suport nu sunt transferate către o astfel de entitate emitentă, dar, în schimb, riscul de credit aferent expunerilor-suport este transferat prin intermediul unui contract derivat sau al unor garanții. Această situație creează un risc suplimentar de credit al contrapărții și poate determina creșterea gradului de complexitate a conținutului contractului derivat. Până în prezent, niciuna dintre analizele realizate la nivel internațional sau la nivelul Uniunii nu a reușit să identifice criterii valabile privind STS pentru respectivele tipuri de instrumente de securitizare. În viitor, ar fi esențial să se realizeze o evaluare care să stabilească dacă unele securitizări sintetice care au funcționat cu rezultate bune în timpul crizei financiare și care sunt simple, transparente și standardizate sunt, prin urmare, eligibile pentru a fi considerate STS. Pe această bază, Comisia va evalua dacă securitizările care nu respectă cerința de „vânzare reală” ar trebui să fie incluse în sfera de aplicare a denumirii „STS” în cadrul unei viitoare propuneri. În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport și, dacă este cazul, o propunere legislativă privind eligibilitatea securitizărilor sintetice ca securitizări STS.
- (17) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE ar trebui să îndeplinească criterii de eligibilitate prestabilite definite în mod clar care să nu permită administrarea activă a portofoliului în ceea ce privește expunerile respective în mod discreționar. În principiu, nu ar trebui să se considere că substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții face parte din administrarea activă a portofoliului.

- (17a) Expunerile-suport nu ar trebui să includă expuneri în stare de nerambursare. Expunerilor care au fost neperformante și care, ulterior, au fost restructurate ar trebui să li se aplice o abordare prudentă. Includerea acestora din urmă în portofoliul de expuneri-suport nu ar trebui totuși exclusă în cazul în care astfel de expuneri nu au prezentat noi arierate de la data restructurării, care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau a cesiunii expunerilor-suport către SSPE. Într-un astfel de caz, o divulgare adecvată ar trebui să asigure o transparență totală.
- (18) Pentru ca investitorii să își îndeplinească în mod riguros obligația de diligență și pentru a facilita evaluarea riscurilor subiacente, este important ca tranzacțiile de securitizare să fie garantate de portofolii de expuneri omogene în ceea ce privește tipul de active, cum ar fi portofoliile de împrumuturi locative, portofoliile de credite acordate societăților, de contracte de leasing și de facilități de creditare destinate întreprinderilor din aceeași categorie pentru a finanța cheltuieli de capital sau operațiuni economice, portofolii de credite auto și de contracte de leasing acordate unor debitori sau utilizatori [...] și portofolii de facilități de creditare acordate persoanelor fizice în scopuri de consum personale, legate de familie sau de gospodărie. Un portofoliu de expuneri-suport ar trebui să cuprindă un singur tip de active. **Expunerile-suport nu includ valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului. Pentru a ține cont de situația din anumite state membre, în care utilizarea obligațiunilor în locul acordurilor de împrumut pentru acordarea de credite societăților nefinanciare este o practică des întâlnită în rândul instituțiilor de credit, ar trebui să se poată include astfel de obligațiuni, cu condiția ca acestea să nu fie cotate într-un loc de tranzacționare.**

- (19) Este esențial să se evite reproducerea unor modele de tipul „originate to distribute”. În aceste situații, creditorii acordă credite aplicând politici de subscriere insuficiente și fragile, deoarece știu în avans că riscurile aferente sunt, în cele din urmă, vândute unor părți terțe. Astfel, expunerile care urmează să fie securitizate ar trebui să fie inițiate în cursul normal al activității inițiatorului sau a creditorului inițial în conformitate cu standarde de subscriere care nu ar trebui să fie mai puțin stricte decât cele aplicate de inițiator sau de creditorul inițial inițierii unor expuneri similare care nu sunt securitizate. Modificările semnificative aduse standardelor de subscriere ar trebui comunicate integral investitorilor potențiali sau, în cazul programelor ABCP sprijinite integral, sponsorului și altor părți direct expuse tranzacției ABCP. Inițiatorul sau creditorul inițial ar trebui să aibă suficientă experiență în ceea ce privește inițierea unor expuneri de natură similară cu cele care au fost securitizate. În cazul securitizărilor în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative, portofoliul de împrumuturi nu ar trebui să includă niciun împrumut care a fost comercializat și subscris pe baza premisei că s-a adus la cunoștința solicitantului împrumutului sau, după caz, a intermediarilor faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor. De asemenea, evaluarea bonității debitorului ar trebui, atunci când este cazul, să îndeplinească cerințele prevăzute de Directivele 2014/17/UE sau 2008/48/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului sau cerințe echivalente în vigoare în țări terțe.
- (19a) O dependență puternică a rambursării pozițiilor din securitizare de vânzarea de active care garantează activele-suport creează vulnerabilități, astfel cum este ilustrat de performanțele slabe ale unor părți ale pieței CMBS în timpul crizei financiare. Prin urmare, CMBS nu ar trebui considerate securitizări STS.

- (20) În cazul în care inițiatorii, sponsorii și SSPE doresc să utilizeze denumirea „STS” pentru securitizările lor, ei ar trebui să notifice investitorilor, autorităților competente și ESMA că securitizarea în cauză îndeplinește cerințele privind STS. Notificarea ar trebui să includă o explicație cu privire la modul în care a fost respectat fiecare dintre criteriile privind STS. Ulterior, ESMA ar trebui să o înscrie pe o listă de tranzacții disponibilă pe site-ul său în scop informativ. Includerea unei emisii de securitizări pe lista securitizărilor STS notificate publicată de ESMA nu presupune că ESMA sau alte autorități competente au certificat faptul că securitizarea respectivă îndeplinește cerințele privind STS. Respectarea cerințelor privind STS rămâne responsabilitatea exclusivă a inițiatorilor, a sponsorilor și a SSPE. Inițiatorii, sponsorii și SSPE își vor asuma astfel răspunderea pentru declarația lor potrivit căreia securitizarea este STS, iar piața va oferi un climat de transparență.
- (21) În cazul în care o securitizare nu mai îndeplinește cerințele privind STS, inițiatorul, sponsorul și SSPE ar trebui să informeze imediat ESMA și autoritatea competentă. În plus, în cazul în care o autoritate competentă a aplicat sancțiuni administrative în ceea ce privește o securitizare declarată ca fiind STS, autoritatea competentă în cauză ar trebui să notifice de îndată ESMA, pentru ca aceasta din urmă să semnaleze acest fapt pe lista de notificări STS, astfel încât să le permită investitorilor să fie informați cu privire la astfel de sancțiuni, precum și cu privire la fiabilitatea notificărilor STS. Prin urmare, este în interesul inițiatorilor, al sponsorilor și al SSPE să transmită notificări riguroase, având în vedere consecințele asupra reputației.
- (22) Investitorii ar trebui să întreprindă propriile activități pe care le presupune îndeplinirea obligației de diligență în ceea ce privește investițiile, proporțional cu riscurile implicate, dar ar trebui să se poată baza pe notificările STS și pe informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE privind conformitatea cu cerințele privind STS. Cu toate acestea, investitorii nu ar trebui să se bazeze în mod exclusiv și automat pe notificarea și informațiile respective.

- (23) Implicarea unor părți terțe cu scopul de a contribui la verificarea conformității unei securitizări cu cerințele privind STS le poate fi utilă atât investitorilor, cât și inițiatorilor, sponsorilor și SSPE și ar putea facilita creșterea încrederii în piața securitizărilor STS. Inițiatorii, sponsorii și SSPE ar putea, de asemenea, să utilizeze serviciile unei părți terțe autorizate în conformitate cu prezentul regulament pentru a evalua dacă securitizarea lor îndeplinește criteriile privind STS. Părțile terțe respective ar trebui să facă obiectul autorizării de către autoritățile competente. Notificarea către ESMA și publicarea ulterioară pe site-ul ESMA ar trebui să menționeze dacă conformitatea cu cerințele privind STS a fost confirmată de către o parte terță autorizată. Cu toate acestea, este esențial ca investitorii să efectueze propria lor evaluare, să își asume responsabilitatea pentru deciziile lor de investiții și să nu se bazeze în mod mecanic pe astfel de părți terțe.
- (24) Statele membre ar trebui să desemneze autoritățile competente și să le acorde competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare. În principiu, sancțiunile administrative ar trebui să fie publicate. Întrucât investitorii, inițiatorii, sponsorii, creditorii inițiali și SSPE pot fi stabiliți în diferite state membre și pot fi supravegheați de autorități sectoriale competente diferite, ar trebui asigurată o cooperare strânsă între autoritățile competente relevante, precum și cu AES, prin schimbul reciproc de informații și prin acordarea de asistență reciprocă în cadrul activităților de supraveghere.
- (25) Autoritățile competente ar trebui să își coordoneze îndeaproape supravegherea și să asigure consecvența între decizii, în special în cazul încălcărilor prezentului regulament. În cazul în care o astfel de încălcare se referă la o notificare incorectă sau înșelătoare, autoritatea competentă **a entității desemnate ca prim punct de contact ar trebui să coordoneze acțiunile care urmează să fie întreprinse cu celelalte autorități competente vizate; aceasta informează, de asemenea, AES. Autoritățile competente depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la măsurile care urmează să fie întreprinse. În situațiile excepționale în care nu se poate ajunge la o astfel de decizie comună, ESMA încearcă să asigure medierea între autoritățile competente în termen de o lună. Numai în cazul în care o astfel de mediere nu conduce la un acord între autoritățile competente vizate, [...]** ESMA și, după caz, Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere **ar trebui** să își poată exercita competențele de mediere cu caracter obligatoriu.

- (26) Prezentul regulament promovează armonizarea mai multor elemente esențiale ale pieței securitizărilor, fără a aduce atingere posibilității ca piața însăși să realizeze ulterior o armonizare complementară a proceselor și practicilor de pe piețele securitizărilor. Din acest motiv, este esențial ca participanții pe piață și asociațiile profesionale ale acestora să își continue activitățile de standardizare suplimentară a practicilor de pe piață, în special în ceea ce privește standardizarea documentației referitoare la securitizări. Comisia va monitoriza cu atenție eforturile de standardizare depuse de participanții pe piață și va raporta cu privire la acestea.
- (27) Directiva OPCVM, Directiva Solvabilitate II, Regulamentul CRA, Directiva AFIA și EMIR sunt modificate în consecință, astfel încât să asigure coerența cadrului juridic al UE cu prezentul regulament în ceea ce privește dispozițiile legate de securitizare, obiectivul principal al actelor menționate fiind instituirea și funcționarea pieței interne, în special prin asigurarea unor condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne pentru toți investitorii instituționali.
- (28) În ceea ce privește modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 648/2012, contractele derivate extrabursiere încheiate de entități special constituite în scopul securitizării nu ar trebui să fie supuse obligației de compensare, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. Motivul este că contrapărțile la contracte derivate extrabursiere încheiate cu vehicule special constituite în scopul securitizării sunt creditori garantați prin mecanisme de securitizare, ceea ce permite, de obicei, să se prevadă o protecție adecvată împotriva riscului de credit al contrapărții. În ceea ce privește instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, nivelurile garanției reale solicitate ar trebui, de asemenea, să țină seama de structura specifică a mecanismelor de securitizare și de măsurile de protecție deja prevăzute de acestea.
- (29) Există un anumit grad de substituibilitate între obligațiunile garantate și securitizări. Prin urmare, pentru a se evita riscul de denaturare sau de arbitraj dintre utilizarea securitizărilor și utilizarea obligațiunilor garantate care poate apărea ca urmare a diferenței de tratament dintre contractele derivate extrabursiere încheiate de către entități emitente de obligațiuni garantate sau de către SSPE, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui, de asemenea, să fie modificat astfel încât să excepteze entitățile emitente de obligațiuni garantate de obligația de compensare și să ofere asigurarea că entitățile emitente de obligațiuni garantate sunt supuse acelorași marje bilaterale.

- (30) În vederea precizării cerinței de reținere a riscului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea unor standarde tehnice de reglementare care să stabilească modalitățile de reținere a riscului, măsurarea nivelului de reținere, anumite interdicții privind riscul reținut, reținerea pe bază consolidată și exceptarea anumitor tranzacții. Având în vedere know-how-ul de care dispune ABE în ceea ce privește elaborarea de acte delegate, Comisia ar trebui să valorifice acest know-how în cadrul procesului de pregătire a actelor delegate. ABE ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două autorități europene de supraveghere.
- (31) Pentru a se facilita accesul continuu, simplu și liber al investitorilor la informații fiabile privind securitizările, aceeași competență de a adopta acte ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea unor standarde tehnice de reglementare privind informațiile comparabile referitoare la expunerile-suport și rapoartele periodice destinate investitorilor și privind cerințele care trebuie îndeplinite de site-ul pe care informațiile sunt puse la dispoziția deținătorilor de poziții din securitizare. Având în vedere know-how-ul de care dispune ESMA în ceea ce privește elaborarea de acte delegate, Comisia ar trebui să valorifice acest know-how în cadrul procesului de pregătire a actelor delegate. ESMA ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două autorități europene de supraveghere.
- (31a) În vederea specificării modalităților de îndeplinire a obligației de cooperare și de schimb de informații care le revine autorităților competente, aceeași competență de a adopta acte ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea unor standarde tehnice de reglementare care să stabilească informațiile ce trebuie să facă obiectul schimbului și conținutul și domeniul de aplicare ale obligațiilor de notificare. Având în vedere know-how-ul de care dispune ESMA în ceea ce privește elaborarea de acte delegate, Comisia ar trebui să valorifice acest know-how în cadrul procesului de pregătire a actelor delegate. ESMA ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două autorități europene de supraveghere.

- (32) Pentru a facilita demersul investitorilor, al inițiatorilor, al sponsorilor și al SSPE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui **conferită** [...] Comisiei în ceea ce privește adoptarea unor standarde tehnice de punere în aplicare privind modelul pentru notificările STS care să le ofere investitorilor și autorităților competente informații suficiente pentru a putea realiza evaluarea conformității cu cerințele privind STS. Având în vedere know-how-ul de care dispune ESMA în ceea ce privește elaborarea de acte de punere în aplicare, Comisia ar trebui să valorifice acest know-how în cadrul procesului de pregătire a actelor de punere în aplicare. ESMA ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două autorități europene de supraveghere.
- (33) *eliminat*
- (34) În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (35) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dat fiind că piețele securitizărilor operează la nivel mondial și că ar trebui asigurate condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne pentru toți investitorii instituționali și toate entitățile care participă la securitizare, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (36) Prezentul regulament se aplică securitizărilor în cazul cărora titlurile de valoare sunt emise la data intrării în vigoare a prezentului regulament sau după această dată.
- (37) În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la data intrării în vigoare a prezentului regulament, inițiatorii, sponsorii și SSPE pot utiliza denumirea „STS” cu condiția ca securitizarea să respecte cerințele aplicabile privind STS. Prin urmare, inițiatorii, sponsorii și SSPE ar trebui să fie în măsură să transmită o notificare STS către ESMA în temeiul articolului 14 alineatul (1) din prezentul regulament.
- (38) Cerințele existente privind îndeplinirea obligației de diligență ar trebui să continue să se aplice securitizărilor emise la 1 ianuarie 2011 sau după această dată, dar înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, precum și securitizărilor emise înainte de 1 ianuarie 2011, în cazul în care au fost adăugate sau înlocuite noi expuneri-suport după 31 decembrie 2014. Articolele relevante din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei care precizează cerințele de reținere a riscului impuse instituțiilor de credit și firmelor de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să rămână aplicabile până în momentul în care încep să se aplice standardele tehnice de reglementare privind reținerea riscului în temeiul prezentului regulament. Din motive de securitate juridică, instituțiilor de credit sau firmelor de investiții, societăților de asigurare, societăților de reasigurare și administratorilor de fonduri de investiții alternative ar trebui, în ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la data intrării în vigoare a prezentului regulament, să li se aplice în continuare articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și capitolele 1, 2 și 3 și articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei, articolele 254 și 255 din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/35 al Comisiei și articolul 51 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei, după caz. Pentru a se asigura respectarea de către inițiatori, sponsori și SSPE a obligațiilor care le revin în materie de transparență, până în momentul în care se aplică standardele tehnice de reglementare care urmează să fie adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament, informațiile menționate în anexele I-VIII la Regulamentul delegat (UE) 2015/3 al Comisiei ar trebui puse la dispoziție de către aceștia pe site-ul menționat la articolul 5 alineatul (4) din prezentul regulament.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește un cadru general privind securitizarea. De asemenea, definește securitizarea și stabilește cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, retenția riscului și transparența impuse părților implicate în securitizări, cum ar fi investitorii instituționali, inițiatorii, sponsorii, creditorii inițiali și entitățile special constituite în scopul securitizării. Regulamentul prevede, de asemenea, un cadru privind securitizarea simplă, transparentă și standardizată (securitizarea „STS”).
- (2) Prezentul regulament se aplică investitorilor instituționali care devin expuși la securitizare, precum și inițiatorilor, sponsorilor, creditorilor inițiali și entităților special constituite în scopul securitizării.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „securitizare” înseamnă o tranzacție sau o schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe, care prezintă ambele caracteristici următoare:
 - (a) plățile în cadrul tranzacției sau schemei sunt dependente de performanța expunerii sau a portofoliului de expuneri;
 - (b) subordonarea tranșelor determină modul de alocare a pierderilor pe parcursul duratei de viață a tranzacției sau a schemei.
2. „entitate special constituită în scopul securitizării” sau „SSPE” înseamnă un trust corporativ sau o altă entitate decât un inițiator sau un sponsor, constituită pentru scopul unic de a desfășura una sau mai multe securitizări, ale cărei activități se limitează la cele corespunzătoare pentru realizarea obiectivului menționat, a cărei structură are rolul de a izola obligațiile SSPE de cele ale inițiatorului și în care deținătorii de interese generatoare de beneficii au dreptul să dea în gaj sau să schimbe respectivele interese fără restricții;

3. „inițiator” înseamnă o entitate care:
- (a) fie ea însăși, fie prin intermediul entităților legate, a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile care fac obiectul securitizării sau
 - (b) cumpără în nume propriu expunerile unei părți terțe și apoi le vinde sau le cesionează unei SSPE sau transferă riscul expunerilor respective prin utilizarea de instrumente financiare derivate de credit sau garanții;
4. „resecuritizare” înseamnă o securitizare în care riscul asociat unui portofoliu de expuneri-suport este segmentat pe tranșe și cel puțin una dintre expunerile-suport este o poziție din securitizare;
5. „sponsor” înseamnă o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, alta decât un inițiator, care stabilește și administrează un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă schemă de securitizare care achiziționează expuneri de la entități terțe. În sensul prezentei definiții, un sponsor este considerat, de asemenea, cel care administrează o tranzacție sau o schemă de securitizare în cazul în care schema sau tranzacția respectivă implică administrarea zilnică activă a portofoliului care este delegată unei entități autorizate să efectueze astfel de activități în conformitate cu Directiva 2014/65/UE, Directiva 2011/61/UE sau Directiva 2009/65/CE;
6. „tranșă” înseamnă un segment de risc de credit, stabilit contractual, asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri, în care o poziție din segment prezintă un risc de pierdere din credit mai mare sau mai mic decât o poziție în cuantum egal dintr-un alt segment, fără a se ține seama de protecția creditului furnizată de părți terțe în mod direct deținătorilor pozițiilor din segment sau din alte segmente;

7. „program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active” sau „program ABCP” înseamnă un program de securitizări în cadrul căruia titlurile emise iau, în mod predominant, forma titlurilor pe termen scurt garantate cu active cu o scadență inițială de cel mult un an;
8. „tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active” sau „tranzacție ABCP” înseamnă o securitizare în cadrul unui program ABCP;
9. „securitizare tradițională” înseamnă o securitizare care presupune transferul interesului economic în expunerile care fac obiectul securitizării prin transferul proprietății asupra expunerilor securitizate de la inițiator către o SSPE sau prin tehnica subparticipării de către o SSPE. Titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale inițiatorului;
10. „securitizare sintetică” înseamnă o securitizare, alta decât o securitizare tradițională, în cadrul căreia transferul riscului se realizează prin utilizarea de instrumente financiare derivate de credit sau garanții și în care expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;
11. „investitor” înseamnă o persoană care deține o poziție din securitizare;
12. „investitor instituțional” înseamnă un investitor care este:
 - (a) o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II);
 - (b) o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;

- (c) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁴ în conformitate cu articolul 2 din aceasta, cu excepția cazului în care un stat membru a hotărât să nu aplice directiva integral sau parțial în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din aceasta sau delegatul unei instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum este definit la articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2003/41/CE;
 - (d) un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁵, care administrează și/sau comercializează FIA în Uniune;
 - (e) o societate de administrare a OPCVM, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁶;
 - (f) un OPCVM administrat intern, care este o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și care nu a desemnat o societate de administrare autorizată în temeiul directivei respective pentru gestiunea proprie sau
 - (g) o instituție de credit ori o firmă de investiții, conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (13) „societate de administrare” înseamnă o entitate definită la articolul 142 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (14) „facilitate de lichiditate” înseamnă poziția din securitizare care provine dintr-un acord contractual de finanțare care vizează să asigure plata la timp a fluxurilor de numerar către investitori;

⁴ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

⁵ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁶ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (15) „expunere reînnoibilă” înseamnă o expunere în cadrul căreia soldurile rămase de rambursat ale debitorilor pot fluctua, până la o limită convenită, în funcție de deciziile acestora de a lua cu împrumut și de a rambursa;
- (16) „securitizare reînnoibilă” înseamnă o securitizare în cadrul căreia structura proprie a securitizării se reînnoiește, expunerile fiind adăugate sau eliminate din portofoliul de expuneri, iar expunerile-suport pot sau nu să se reînnoiască;
- (17) „clauză de amortizare anticipată” înseamnă o clauză contractuală în securitizarea expunerilor reînnoibile sau în securitizarea reînnoibilă care impune, în cazul producerii unor evenimente definite, răscumpărarea pozițiilor din securitizare ale investitorilor înainte de scadența stabilită inițial pentru acestea;
- (18) „tranșa care suportă prima pierdere” înseamnă cea mai subordonată tranșă dintr-o securitizare, și anume prima tranșă care suportă pierderile înregistrate de expunerile securitizate și, astfel, asigură protecție pentru tranșa care suportă a doua pierdere și, după caz, pentru tranșele cu rang superior;
- (19) „poziție din securitizare” înseamnă o expunere față de o securitizare;
- (20) „creditor inițial” înseamnă entitatea care a încheiat contractul inițial prin care s-au creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile supuse securitizării;
- (21) „program ABCP sprijinit integral” înseamnă un program ABCP susținut de un sponsor care oferă o facilitate de lichiditate ce acoperă toate riscurile de lichiditate și de credit și orice riscuri de diluare semnificativă a expunerilor securitizate, precum și orice alte costuri ale tranzacțiilor și costuri de la nivelul întregului program;
- (22) „tranzacție ABCP sprijinită integral” înseamnă o tranzacție ABCP în cadrul unui program ABCP sprijinit integral.

O expunere care îndeplinește criteriile enumerate la articolul 147, alineatul (8), literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 2013/575 [...] nu este considerată o expunere față de o securitizare.

Capitolul 2

Dispoziții aplicabile tuturor securitizărilor

Articolul 3

Cerințe privind obligația de diligență pentru investitorii instituționali

- (1) Înainte de a deveni expuși la o securitizare, investitorii instituționali verifică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) în cazul în care inițiatorul sau creditorul inițial stabilit în Uniune nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inițiatorul sau creditorul inițial acordă toate creditele sale pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective și dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective, în conformitate cu articolul 5a **alineatul (1)** din prezentul regulament;
 - (aa) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul sau creditorul inițial acordă toate creditele sale pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective și dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective în conformitate cu criteriile și procesele prevăzute la articolul 5a **alineatul (1)**;
 - (b) în cazul în care este stabilit în Uniune, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține în permanență un interes economic net semnificativ în conformitate cu articolul 4, iar reținerea riscului este divulgată investitorului instituțional în conformitate cu articolul 5;

- (ba) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține în permanență un interes economic net semnificativ care, în orice caz, nu este mai mic de 5 % și se stabilește în conformitate cu metodologia prevăzută la articolul 4 și divulgă reținerea riscului investitorilor instituționali;
 - (c) inițiatorul, sponsorul și SSPE **au pus, după caz,** [...] la dispoziție informațiile cerute la articolul 5 cu frecvența și în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul respectiv.
- (1a) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește tranzacțiile ABCP sprijinite integral, cerința prevăzută la alineatul (1) litera (a) se aplică [...] sponsorului, care verifică dacă inițiatorul sau creditorul inițial, care nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, acordă toate creditele sale pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective, precum și dacă dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective.
- (2) Înainte de a deveni expuși la o securitizare, investitorii instituționali efectuează și o evaluare în cadrul obligației lor de diligență, care le permite să estimeze riscurile implicate, și, în funcție de aceste riscuri, analizează cel puțin următoarele aspecte:
- (a) caracteristicile de risc ale fiecărei poziții din securitizare și ale expunerilor-suport;
 - (b) toate caracteristicile structurale ale securitizării care pot avea un impact semnificativ asupra performanței poziției din securitizare, precum prioritățile contractuale în materie de plată și ordinea de prioritate a factorilor de declanșare legați de plată, îmbunătățirile calității creditului, creșterea lichidității, factorii de declanșare legați de valoarea de piață și definițiile stării de nerambursare specifice tranzacției;
- (ba) prin derogare de la **literale (a) și (b)**, în cazul unui **program** ABCP sprijinit integral, [...], investitorii instituționali în titlurile pe termen scurt relevante iau în considerare caracteristicile programului ABCP și sprijinul pentru asigurarea lichidității furnizat de sponsor.

- (c) în ceea ce privește securitizările desemnate STS în temeiul articolului 6, dacă securitizarea îndeplinește cerințele prevăzute în capitolul 3 secțiunile 1 și 3 sau secțiunile 2 și 3. Investitorii instituționali se pot baza în mod adecvat pe notificarea STS efectuată în temeiul articolului 14 alineatul (1) și pe informațiile publicate de inițiator, de sponsor și de SSPE cu privire la respectarea cerințelor STS, fără să se bazeze însă în mod exclusiv sau automat pe notificarea sau informațiile respective.
- (3) Investitorii instituționali care sunt expuși la o securitizare îndeplinesc cel puțin următoarele condiții:
- (a) instituie proceduri scrise care să fie adecvate cu privire la profilul de risc al poziției din securitizare, precum și adecvate și proporționale în raport cu tranzacțiile lor din portofoliul de tranzacționare și din afara acestuia, după caz, cu scopul de a monitoriza în permanență respectarea alineatelor (1) și (2), precum și performanța poziției din securitizare și a expunerilor-suport. Acolo unde este relevant având în vedere anumite tranzacții de securitizare și tipuri de expuneri-suport, aceste proceduri scrise includ monitorizarea tipului de expunere, a procentului de împrumuturi a căror scadență este depășită cu peste 30, 60 și 90 de zile, a ratelor de nerambursare, a ratelor de rambursare anticipată, a împrumuturilor cu garanția aflată în executare, a ratelor de recuperare, a răscumpărărilor, a modificărilor de împrumuturi, a perioadelor fără plăți, a tipului garanției reale și a ratei de ocupare a acesteia, a distribuției frecvenței scorurilor de credit sau a altor cuantificări ale bonității debitorilor la nivelul expunerilor-suport, a gradului de diversificare la nivel de sector și de arie geografică și a distribuției frecvenței rapoartelor dintre împrumut și valoarea garanției reale, cu intervale ale căror mărimi permit efectuarea cu ușurință a unei analize de sensibilitate adecvate. Atunci când expunerile-suport sunt ele însele securitizări, investitorii instituționali monitorizează, de asemenea, expunerile-suport ale securitizărilor respective;
- (b) pentru o expunere la o securitizare, alta decât **o expunere la o** tranzacție ABCP sprijinită integral, efectuează periodic teste de stres cu privire la fluxurile de numerar și la valorile garanției reale aferente expunerilor-suport sau, după caz, teste de stres cu privire la asumarea pierderilor, care sunt adecvate în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente poziției din securitizare;

(ba) în cazul tranzacțiilor ABCP sprijinite integral, efectuează periodic teste de stres cu privire la bonitatea furnizorului de facilități de lichiditate mai degrabă decât cu privire la expunerile securitizate;

- (c) asigură raportarea internă către organul lor de conducere, astfel încât acesta să fie conștient de riscurile substanțiale aferente fiecăreia dintre pozițiile lor din securitizare și astfel încât riscurile aferente investițiilor respective să fie gestionate în mod adecvat;
- (d) la cerere, sunt în măsură să le demonstreze autorităților competente din țara lor că, în ceea ce privește fiecare dintre pozițiile lor din securitizare, înțeleg în mod exhaustiv și în profunzime poziția și expunerile-suport ale acestora și că au pus în aplicare politici și proceduri scrise de management al riscurilor acestora și de evidență a verificărilor și a obligațiilor de diligență în conformitate cu alineatele (1) și (2), precum și a oricăror alte informații relevante;
- (e) în cazul **unor expuneri la** tranzacții ABCP sprijinite integral, sunt în măsură să le demonstreze, la cerere, autorităților competente din țara lor că, pentru fiecare dintre pozițiile lor din securitizarea ABCP, înțeleg în mod exhaustiv și în profunzime calitatea de credit a sponsorului și condițiile facilității de lichiditate furnizate.

(4) În cazul în care un investitor instituțional a mandatat un alt investitor instituțional să ia decizii privind gestionarea investițiilor care l-ar putea expune la o securitizare, investitorul instituțional poate cere părții respective responsabile cu gestionarea să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentului articol cu privire la orice expunere la o securitizare generată de respectivele decizii. Statele membre se asigură că atunci când un investitor instituțional nu îndeplinește obligațiile unui alt investitor instituțional, după cum i se ceruse în temeiul prezentului alineat, respectivul investitor instituțional responsabil cu gestionarea, și nu investitorul instituțional care este expus la securitizare, este pasibil de orice sancțiune care poate fi aplicată în sensul articolelor 17 și 18 din prezentul regulament.

Articolul 4

Reținerea riscului

- (1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial al unei securitizări reține în permanență un interes economic net semnificativ în securitizare de cel puțin 5 %, care se măsoară la inițiere și se stabilește prin valoarea noțională a elementelor din afara bilanțului. Atunci când inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial nu au convenit cine va reține interesul economic net semnificativ, inițiatorul este cel care reține interesul economic net semnificativ. Nu pot exista, pentru nicio securitizare dată, aplicări multiple ale cerințelor privind reținerea. Interesul economic net semnificativ nu se împarte între diferitele tipuri de reținători și nu face obiectul niciunei diminuări a riscului de credit sau a vreunei acoperiri împotriva riscului de credit.

În sensul prezentului articol, o entitate nu este considerată inițiator atunci când a fost instituită sau își desfășoară activitatea exclusiv în scopul securitizării expunerilor.

- (2) Se consideră reținere a unui interes economic net semnificativ de cel puțin 5 % în sensul alineatului (1) numai următoarele:
- (a) reținerea a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;
 - (b) în cazul securitizărilor reînnoibile sau al securitizărilor expunerilor reînnoibile, reținerea unui interes al inițiatorului de cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre expunerile securitizate;
 - (c) reținerea unor expuneri selectate aleatoriu echivalente cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, atunci când, dacă nu s-ar fi procedat astfel, aceste expuneri nesecuritizate ar fi fost securitizate în respectiva securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la inițiere;

- (d) reținerea tranșei care suportă prima pierdere și, atunci când această reținere nu este echivalentă cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, dacă este necesar, a altor tranșe cu același profil de risc sau cu un profil de risc mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât reținerea să reprezinte în total cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate; sau
- (e) reținerea unei expuneri față de prima pierdere de cel puțin 5 % din fiecare expunere securitizată în securitizare.

- (3) Atunci când un holding financiar mixt stabilit în Uniune în sensul Directivei 2002/87/CE, o instituție mamă ori un holding financiar stabilit în Uniune ori una dintre filialele acestuia în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 securitizează, în calitate de inițiator sau de sponsor, expuneri de la una sau mai multe instituții de credit, firme de investiții sau alte instituții financiare care sunt incluse în sfera de supraveghere pe bază consolidată, cerințele prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite pe baza situației consolidate a respectivei instituții mamă, holding financiar sau holding financiar mixt stabilit în Uniune.

Primul paragraf se aplică numai atunci când instituțiile de credit, firmele de investiții sau instituțiile financiare care au creat expunerile securitizate aderă la cerințele prevăzute la articolul 79 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului și furnizează în timp util inițiatorului sau sponsorului și instituției de credit mamă din UE, holdingului financiar sau holdingului financiar mixt stabilit în Uniune informațiile necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament.

- (4) Alineatul (1) nu se aplică atunci când expunerile securitizate sunt expuneri față de sau expuneri garantate integral, necondiționat și irevocabil de:
- (a) administrații centrale sau bănci centrale;
 - (b) administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, din statele membre;

- (c) instituții cărora li se alocă o pondere de risc de 50 % sau mai mică în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (d) băncile multilaterale de dezvoltare enumerate la articolul 117 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (5) Alineatul (1) nu se aplică tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, în cazul cărora entitățile de referință suport sunt identice cu cele care alcătuiesc un indice de entități care este tranzacționat pe scară largă sau reprezintă titluri de valoare tranzacționabile, altele decât pozițiile din securitizare.
- (6) Autoritatea Bancară Europeană (ABE), în strânsă cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a face precizări mai detaliate privind cerința reținerii riscului, în special referitor la:
- (a) modalitățile de reținere a riscului în temeiul alineatului (2), inclusiv reținerea riscului printr-o formă de reținere sintetică sau contingentă;
 - (b) măsurarea nivelului de reținere menționat la alineatul (1);
 - (c) interzicerea acoperirii sau a vânzării interesului reținut;
 - (d) condițiile aferente unei rețineri pe bază consolidată în conformitate cu alineatul (3);
 - (e) condițiile pentru excluderea tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, menționate la alineatul (5).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de *[șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 ale Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 5

Cerințe în materie de transparență pentru inițiatori, sponsori și SSPE

- (1) Inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări pun la dispoziția deținătorilor unei poziții din securitizare, autorităților competente menționate la articolul 15 din prezentul regulament și, **la cerere**, investitorilor potențiali, în conformitate cu prezentul articol alineatul (2), cel puțin următoarele informații:
- (a) informații privind expunerile-suport, cu o periodicitate trimestrială, sau, în cazul ABCP, informații cu privire la creanțele-suport sau la creanțele private, cu o periodicitate lunară;
 - (b) toate documentele-suport care sunt esențiale pentru înțelegerea tranzacției, inclusiv, dar fără a se limita la, după caz, următoarele documente:
 - (i) documentul de ofertă sau prospectul final, împreună cu documentele referitoare la încheierea tranzacției, cu excepția avizelor juridice;
 - (ii) în cazul securitizării tradiționale: acordul de vânzare, de cesiune, de novație sau de transfer al activelor și orice contract de fiducie relevant;
 - (iii) contractele cu instrumente derivate, acordurile de garantare și orice documente relevante privind modalitățile de efectuare a colateralizării atunci când expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;
 - (iv) contractele de administrare de credite, de administrare de credite de rezervă, de administrare și de gestionare a fluxurilor de numerar;

- (v) actul fiduciar, actul de garanție, contractul de agenție, contractul de cont bancar, contractul de investiții garantate, termenii încorporați sau contractul-cadru de fiducie (*master trust framework*) ori contractul de definire a fiduciei (*master definitions agreement*) sau documentele juridice cu o valoare juridică echivalentă;
- (vi) orice acorduri intercreditori, documente aferente instrumentelor derivate, acorduri de împrumut subordonat, acorduri de împrumut pentru întreprinderile nou-înființate și acorduri de facilitare de lichiditate relevante;
- (vii) *eliminat*

Documentele respective includ o descriere detaliată a ordinii de prioritate a plăților aferente securitizării;

- (c) atunci când prospectul nu a fost elaborat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁷, un rezumat al tranzacției sau o prezentare generală a principalelor caracteristici ale securitizării, inclusiv, în cazurile aplicabile:
 - (i) detalii privind structura tranzacției, inclusiv diagramele privind structura, care oferă o imagine de ansamblu asupra tranzacției, fluxurilor de numerar și structurii acționariatului;
 - (ii) detalii privind caracteristicile expunerilor, fluxurile de numerar, facilitățile de îmbunătățire a calității creditului și de sprijin de lichiditate;
 - (iii) detalii privind drepturile de vot ale deținătorilor unei poziții din securitizare și relația lor cu alți creditori garantați;

⁷ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

- (iv) o listă a tuturor evenimentelor și factorilor de declanșare menționați în documentele furnizate în conformitate cu litera (b), care ar putea avea un impact semnificativ asupra performanței poziției din securitizare;
- (v) *eliminat*
- (d) în cazul securitizărilor STS, notificarea STS menționată la articolul 14 alineatul (1);
- (e) rapoartele trimestriale destinate investitorilor sau, în cazul ABCP, rapoartele lunare destinate investitorilor, care să conțină următoarele:
 - (i) toate datele relevante în mod concret privind calitatea creditului și performanța expunerilor-suport;
 - (ii) în cazul unei securitizări care nu este o tranzacție ABCP, date privind fluxurile de numerar generate de expunerile-suport și de pasivele din securitizare, precum și, în cazul oricărei securitizări, informații cu privire la producerea oricărui eveniment de declanșare ce conduce la modificări ale ordinii de prioritate a plăților sau la înlocuirea unei contrapărți;
 - (iii) informații privind riscul reținut în conformitate cu articolul 4;
- (f) orice informații privilegiate referitoare la securitizare pe care inițiatorul, sponsorul sau SSPE este obligat să le facă publice în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁸ privind utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței;

⁸ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

- (g) atunci când litera (f) nu se aplică, orice eveniment semnificativ, ca de exemplu:
- (i) o încălcare semnificativă a obligațiilor prevăzute în documentele furnizate în conformitate cu litera (b), inclusiv orice măsură corectivă, exceptare sau aprobare acordată ulterior cu privire la o astfel de încălcare;
 - (ii) o modificare a caracteristicilor structurale care poate avea un efect semnificativ asupra performanței securitizării;
 - (iii) o modificare a caracteristicilor de risc ale securitizării sau ale expunerilor-suport care poate avea un efect semnificativ asupra performanței securitizării;
 - (iv) în cazul securitizărilor STS, cazurile în care securitizarea nu mai îndeplinește cerințele STS sau în care autoritățile competente au luat măsuri corective sau administrative;
 - (v) orice modificare semnificativă a documentelor aferente tranzacției.

În ceea ce privește ABCP, informațiile descrise la litera (a), litera (c) punctul (ii) și litera (e) punctul (i) sunt puse, într-o formă agregată, la dispoziția deținătorilor de poziții din securitizare și, la cerere, investitorilor potențiali. Se pun la dispoziția sponsorului și, la cerere, la dispoziția autorităților competente informații la nivel de împrumut.

Informațiile descrise la literele (b), (c) și (d) se pun la dispoziție **înainte de stabilirea prețurilor** [...].

Informațiile descrise la literele (a) și (e) se pun la dispoziție în același moment în fiecare trimestru, cel târziu la o lună de la data scadenței plății dobânzii sau, în cazul tranzacțiilor ABCP, cel târziu la o lună de la încheierea perioadei acoperite de raport.

Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 596/2014, informațiile descrise la literele (f) și (g) se pun la dispoziție fără întârziere.

Atunci când se conformează prezentului alineat, inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări respectă dreptul intern și al Uniunii care reglementează protecția confidențialității informațiilor și prelucrarea datelor cu caracter personal, pentru a evita eventuale încălcări ale legislației respective, precum și orice obligație de confidențialitate referitoare la informarea clientului, a creditorului inițial sau a debitorului, cu excepția cazului în care aceste informații confidențiale sunt anonimizate sau agregate. În special, în ceea ce privește informațiile la care se face referire la litera (b), inițiatorul, sponsorul și SSPE pot furniza un rezumat [...] al documentației în cauză. Autoritățile competente menționate la articolul 15 pot solicita să li se furnizeze astfel de informații confidențiale cu scopul de a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

- (2) Inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări îl desemnează pe unul dintre ei drept entitate care să îndeplinească cerințele privind informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (1). Inițiatorul, sponsorul și SSPE se asigură că informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, în timp util și în mod clar titularului unei poziții din securitizare, autorităților competente și, la cerere, investitorilor potențiali. Entitatea desemnată să îndeplinească cerințele stabilite la alineatul (1) pune la dispoziție informațiile prin intermediul unui site care poate fi protejat printr-o parolă și:
- (a) dezvoltă un sistem funcțional de control al calității datelor;
 - (b) respectă standarde de governanță corespunzătoare și asigură menținerea și funcționarea unei structuri organizatorice adecvate pentru a asigura continuitatea și buna funcționare;
 - (c) instituie sisteme, mijloace de control și proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că site-ul poate funcționa în mod fiabil și sigur și pentru a identifica sursele de risc operațional;
 - (d) dezvoltă sisteme destinate să asigure protecția și integritatea informațiilor primite și înregistrarea promptă a informațiilor;

- (e) asigură faptul că informațiile vor fi disponibile timp de cel puțin 5 ani de la data scadenței securitizării.

Entitatea desemnată să îndeplinească cerințele prevăzute la alineatul (1), precum și site-ul pe care sunt puse la dispoziție informațiile se indică în prospectul sau documentele de ofertă finale ale securitizării.

- (3) ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și EIOPA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
 - (a) informațiile pe care le furnizează inițiatorul, sponsorul și SSPE cu scopul de a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul alineatului (1) literele (a) și (e), precum și formatul acestora prin intermediul unor modele standardizate, ținând seama de utilitatea informațiilor pentru deținătorul poziției din securitizare, dacă poziția din securitizare este pe termen scurt și, în cazul unei tranzacții ABCP, dacă este sprijinită integral de un sponsor;
 - (b) cerințele care trebuie îndeplinite de către site-ul menționat la alineatul (2), pe care se pun informațiile la dispoziția deținătorilor de poziții din securitizare și a autorităților competente, în special în ceea ce privește:
 - structura de guvernanță a site-ului și modalitățile de accesare a informațiilor;
 - procedurile interne pentru asigurarea bunei funcționări, a solidității operaționale și a integrității site-ului și a informațiilor stocate pe acesta;
 - procedurile instituite pentru a asigura calitatea și acuratețea informațiilor.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de [un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5a

Criterii pentru acordarea creditelor

- (1)** Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali aplică expunerilor care urmează să fie securitizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor pe care le aplică în cazul expunerilor nesecuritizate. În acest scop, se aplică aceleași procese clar stabilite de aprobare și, dacă este cazul, de modificare, reînnoire și refinanțare a creditelor. Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali dispun de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective, cu scopul de a asigura faptul că acordarea creditelor se bazează pe o evaluare amănunțită a bonității debitorului, ținând seama în mod adecvat de factorii care sunt relevanți pentru a verifica probabilitatea îndeplinirii de către debitor a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului de credit.
- (2)** În cazul în care un inițiator cumpără expunerile unei terțe părți în nume propriu și apoi le securitizează, acesta **verifică** [...] îndeplinirea cerințelor în conformitate cu primul alineat de către entitatea care a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial prin care s-au creat obligațiile sau obligațiile potențiale care urmează să fie securitizate.

Capitolul 3

Securitizarea simplă, transparentă și standardizată

Articolul 6

Utilizarea denumirii de „securitizare simplă, transparentă și standardizată”

Inițiatorii, sponsorii și SSPE utilizează, pentru pozițiile lor din securitizare, denumirea „STS” sau „securitizare simplă, transparentă și standardizată” sau o denumire care se referă în mod direct sau indirect la acești termeni numai dacă:

- (a) securitizarea îndeplinește toate cerințele din secțiunea 1 sau secțiunea 2 a prezentului capitol, dacă au trimis ESMA o notificare în temeiul articolului 14 alineatul (1) și
- (b) dacă securitizarea relevantă [...] **este** inclusă în lista menționată la articolul 14 alineatul (4).

În cazurile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a) și (b), o securitizare este considerată STS.

Inițiatorul, sponsorul și SSPE implicați într-o securitizare considerată STS trebuie să fie stabiliți în Uniune.

SECȚIUNEA 1

CERINȚE PRIVIND SECURITIZAREA STS, ALTA DECÂT ABCP

Articolul 7

Securitizarea simplă, transparentă și standardizată

Se consideră STS securitizările, cu excepția tranzacțiilor ABCP, care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 8, 9 și 10. [...]

Articolul 8

Cerințe privind simplitatea

- (1) Proprietatea asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic într-un mod care este opozabil vânzătorului sau oricărui alt terț. [...] **Aceasta [...] nu face obiectul niciunei dispoziții stricte de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului, care să permită lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport numai pe baza faptului că aceasta a fost încheiată într-un anumit termen înainte de declarația de insolvabilitate a vânzătorului sau al unor dispoziții prin care SSPE poate împiedica o astfel de invalidare numai în cazul în care este în măsură să dovedească faptul că nu avea cunoștință de insolvența vânzătorului la momentul vânzării. Dispozițiile din cadrul dreptului intern în materie de insolvență care permit lichidatorului sau unei instanțe să invalideze vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor sau de transferuri destinate să favorizeze în mod nejustificat anumiți creditori în detrimentul altora, nu constituie dispoziții stricte de recuperare în caz de insolvență.**

În cazul în care vânzătorul nu este creditorul inițial, vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport către vânzător, indiferent dacă respectiva vânzare reală sau cesiune sau transfer cu același efect juridic se realizează direct sau în una sau mai multe etape intermediare, îndeplinește cerințele prevăzute în primul paragraf.

Atunci când transferul expunerilor-suport se efectuează prin intermediul unei cesiuni și este perfectat într-o etapă ulterioară încheierii tranzacției, evenimentele de declanșare a acestei perfectări includ cel puțin următoarele evenimente:

- (a) o deteriorare gravă a situației vânzătorului în ceea ce privește calitatea creditului;
 - (b) insolvența vânzătorului și
 - (c) încălcări neremediate, de către vânzător, ale obligațiilor sale contractuale, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.
- (2) Expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nici nu se află într-o altă situație în privința căreia se poate preconiza că va afecta în mod negativ opozabilitatea vânzării reale sau a cesiunii sau a transferului cu același efect juridic.
- (3) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate de vânzător unei SSPE îndeplinesc criterii de eligibilitate prestabilite, lipsite de ambiguități și documentate în mod clar, care nu permit administrarea activă a portofoliului în mod discreționar în ceea ce privește expunerile respective. În principiu, nu se consideră că substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții face parte din administrarea activă a portofoliului. Expunerile transferate unei SSPE după încheierea tranzacției îndeplinesc criterii de eligibilitate care nu sunt mai puțin stricte decât cele aplicate expunerilor-suport inițiale.

- (4) Securitizarea este garantată cu un portofoliu de expuneri-suport care sunt omogene din punctul de vedere al tipului de active, cum ar fi portofoliile de împrumuturi locative, portofoliile de credite acordate firmelor, de contracte de leasing și de facilități de creditare destinate întreprinderilor din aceeași categorie pentru a finanța cheltuieli de capital sau operațiuni economice, portofolii de credite auto și de contracte de leasing acordate unor debitori sau utilizatori [...] și portofolii de facilități de creditare acordate persoanelor fizice în scopuri de consum personale, legate de familie sau de gospodărie. Un portofoliu de expuneri-suport cuprinde un singur tip de active. Expunerile-suport reprezintă obligații legale, valabile, cu caracter obligatoriu și opozabile din punct de vedere contractual, ce implică un drept de regres deplin împotriva debitorilor și, după caz, a garanților. Expunerile-suport conțin fluxuri de plăți periodice definite în ceea ce privește plata chiriei, a principalului și a dobânzilor sau în ceea ce privește orice alt drept de a primi venituri din activele-suport pentru astfel de plăți. Expunerile-suport nu includ valorile mobiliare [...], astfel cum sunt definite la **articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din** Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului, **altele decât obligațiuni corporative, cu condiția să nu fie cotate într-un loc de tranzacționare.**
- (5) Expunerile-suport nu includ nicio poziție din securitizare.
- (6) Expunerile-suport sunt inițiate în cursul normal al activității inițiatorului sau creditorului inițial în conformitate cu standarde de subscriere care nu sunt mai puțin stricte decât cele pe care inițiatorul sau creditorul inițial le-a aplicat, în momentul inițierii, unor expuneri similare care nu sunt securizate. În cazul securitizărilor în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative, portofoliul de împrumuturi nu include niciun împrumut care a fost comercializat și subscris pe baza premisei că s-a adus la cunoștința solicitantului împrumutului sau, după caz, intermediarilor, faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor.

Evaluarea bonității debitorului îndeplinește, după caz, cerințele prevăzute la articolul 18 alineatele (1)-(4), alineatul (5) litera (a) și alineatul (6) din Directiva 2014/17/UE sau la articolul 8 din Directiva 2008/48/CE sau, după caz, cerințe echivalente în țările terțe.

Inițiatorul sau creditorul inițial au experiență în ceea ce privește inițierea unor expuneri similare celor securitizate. Nicio modificare a politicilor sau criteriilor de acordare a creditelor nu conduce la deteriorări semnificative ale standardelor de subscriere.

Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă adusă acestora se comunică integral și fără întârzieri nejustificate investitorilor potențiali.

- (7) Atunci când sunt transferate sau cesionate către SSPE, expunerile-suport nu includ expuneri în stare de nerambursare în sensul articolului 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau expuneri față de un debitor sau garant aflat în dificultate care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:
- (a) a fost declarat insolvent sau o instanță le-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și inatacabil, un drept de executare sau daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate într-o perioadă de trei ani anterioară datei inițierii sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anterioară datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția cazului în care:
 - (i) o expunere-suport restructurată nu a prezentat noi arierate de la data restructurării, dată care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE și
 - (ii) informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) și litera (e) punctul (i) precizează în mod explicit proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța lor de la data restructurării;

- (b) figura, la data inițierii, după caz, într-un registru public de persoane cu un istoric negativ în materie de credite sau într-un alt registru al creditelor, care se află la dispoziția inițiatorului sau a creditorului inițial;
 - (c) are o evaluare a creditului sau un scor de credit care indică faptul că riscul ca plățile convenite prin contract să nu fie efectuate este semnificativ mai mare decât în cazul expunerilor similare deținute de inițiator și care nu sunt securitizate.
- (8) În momentul transferului expunerilor, debitorii au efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazului securitizărilor reînnoibile garantate cu facilități de descoperit de cont personale, al creanțelor aferente cărților de credit, al creanțelor comerciale, al creditelor acordate comercianților pentru finanțarea stocurilor sau al securitizărilor garantate cu expuneri care se plătesc într-o singură tranșă.
- (9) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu depinde în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Acest lucru nu împiedică reînnoirea sau refinanțarea ulterioară a unor astfel de active.

Articolul 9

Cerințe privind standardizarea

- (1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial îndeplinește cerința de reținere a riscului în conformitate cu articolul 4.
- (2) Neconcordanțele privind rata dobânzii și de monede care apar la nivelul tranzacției se atenuează în mod corespunzător, iar eventualele măsuri întreprinse în acest sens se publică. SSPE nu efectuează tranzacții cu instrumente derivate, cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului valutar sau a riscului privind rata dobânzii. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.
- (3) Orice plăți ale dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele securitizării se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în general pe piață sau pe rate sectoriale reflectând costurile finanțării și nu prevăd formule sau instrumente derivate complexe.
- (4) Atunci când s-a emis un aviz de executare sau un aviz de urgentare a plății:
 - (a) nu poate fi blocată în SSPE nicio cantitate de lichidități mai mare decât ceea ce este necesar pentru a asigura funcționarea operațională a SSPE sau rambursarea structurată a investitorilor în conformitate cu clauzele contractuale ale securitizării, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun ca sumele să fie blocate pentru a fi utilizate, în interesul investitorilor, pentru cheltuieli menite să evite deteriorarea calității creditului expunerilor-suport;

- (b) încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor prin amortizarea secvențială a pozițiilor din securitizare, stabilită prin rangul de prioritate al poziției din securitizare. Rambursarea pozițiilor din securitizare nu se inversează în ceea ce privește rangul de prioritate al acestora; și
- (c) nu se prevăd dispoziții care să impună lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.

Tranzacțiile care nu prevăd o ordine de prioritate secvențială a plăților includ factori de declanșare legați de performanța expunerilor-suport, care duc la transformarea ordinii de prioritate a plăților în plăți secvențiale în funcție de rangul de prioritate. Astfel de factori de declanșare legați de performanță includ cel puțin deteriorarea calității creditului expunerilor-suport sub un prag prestabilit.

- (5) Documentele aferente tranzacției prevăd evenimente adecvate de amortizare anticipată sau factori care declanșează încetarea perioadei de reînnoire atunci când securitizarea este o securitizare reînnoibilă, inclusiv cel puțin:
 - (a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport până la un prag prestabilit sau sub acesta;
 - (b) producerea unui eveniment legat de insolvență ce vizează inițiatorul sau societatea de administrare;

- (c) scăderea valorii expunerilor-suport deținute de SSPE sub un prag prestabilit (eveniment de amortizare anticipată);
 - (d) incapacitatea de a iniția suficiente expuneri-suport noi care să aibă calitatea creditului prestabilită (factor ce declanșează încetarea perioadei de reînnoire).
- (6) Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar:
- (a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile societății de administrare și, după caz, ale altor furnizori de servicii auxiliare și ale mandatarului;
 - (b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare, care pot include o clauză care să permită înlocuirea administratorului de credite în caz de nerambursare sau de insolvență în cadrul contractului de administrare;
 - (c) dispoziții care să asigure înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate, a furnizorilor de lichiditate și a băncii la care este deschis contul în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau de insolvență.
- (6a) Societatea de administrare are experiență în administrarea expunerilor similare celor securitizate și dispune de politici, proceduri și controale de management al riscurilor bine documentate legate de administrarea expunerilor.
- (7) Documentele aferente tranzacției stabilesc în mod clar definiții, măsuri corective și acțiuni referitoare la performanța expunerilor-suport. Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care declanșează modificări ale respectivei ordini de prioritate a plăților, precum și obligația de a raporta astfel de evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților se raportează investitorilor, fără întârzieri nejustificate.

- (8) Documentele aferente tranzacției includ dispoziții clare care facilitează soluționarea în timp util a conflictelor dintre diferitele categorii de investitori, drepturile de vot se definesc și se alocă deținătorilor de titluri în mod clar, iar responsabilitățile mandatarului și ale altor entități care au sarcini de fiducie față de investitori se identifică în mod clar.

Articolul 10

Cerințe privind transparența

- (1) Înainte de stabilirea prețurilor, inițiatorul, sponsorul și SSPE oferă acces investorilor potențiali la datele istorice statice și dinamice privind starea de nerambursare și pierderea de performanță, cum ar fi datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securitizate. Aceste date acoperă o perioadă de cel puțin cinci ani. Se comunică sursele folosite pentru date și motivele care stau la baza considerării expunerilor ca fiind similare.
- (2) Înainte de emiterea titlurilor de valoare care rezultă din securitizare, un eșantion al expunerilor-suport face obiectul unei verificări externe de către un terț independent corespunzător, cum ar fi un auditor statutar, astfel cum este definit în Directiva 2006/43/CE, verificându-se inclusiv dacă datele publicate în ceea ce privește expunerile-suport sunt fiabile, cu un nivel de încredere de 95 %.
- (3) Inițiatorul sau sponsorul le furnizează sau le procură investorilor potențiali un model de fluxuri de numerar ale pasivelor înainte de stabilirea prețurilor securitizării; după stabilirea prețurilor furnizează un astfel de model investorilor în mod permanent, iar furnizorilor potențiali la cerere.
- (4) Inițiatorul, sponsorul și SSPE respectă dispozițiile articolului 5 din prezentul regulament. Aceștia pun toate informațiile privind expunerile-suport transferate sau cesionate către SSPE la dispoziția investorilor potențiali, **la cererea acestora** înainte de stabilirea prețurilor. Inițiatorul, sponsorul și SSPE pun la dispoziție informațiile cerute la articolul 5 alineatul (1) literele (b)-(d)[...] din prezentul regulament înainte de stabilirea prețurilor, cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială. Inițiatorul, sponsorul și SSPE pun la dispoziția investorilor documentele finale în termen de cel mult 15 zile de la încheierea tranzacției.

SECȚIUNEA 2

CERINȚE PRIVIND SECURITIZAREA ABCP STS

Articolul 11

Securitizarea ABCP simplă, transparentă și standardizată

O tranzacție ABCP este considerată STS atunci când îndeplinește cerințele la nivel de tranzacție prevăzute la articolul 12.

Un program ABCP este considerat STS atunci când îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 13, iar sponsorul programului ABCP respectiv îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 12a.

În sensul prezentei secțiuni, „vânzător” înseamnă „inițiator” sau „creditor inițial”.

Articolul 12

Cerințe la nivel de tranzacție

- (1) O tranzacție din cadrul unui program ABCP îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul articol pentru a fi considerată STS.

- (1a) Proprietatea asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic într-un mod care este opozabil vânzătorului sau oricărui alt terț. Aceasta [...] nu face obiectul niciunei dispoziții stricte de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului, care să permită lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport numai pe baza faptului că aceasta a fost încheiată într-un anumit termen înainte de declarația de insolvență a vânzătorului sau al unor dispoziții prin care SSPE poate împiedica o astfel de invalidare numai în cazul în care este în măsură să dovedească faptul că nu avea cunoștință de insolvența vânzătorului la momentul vânzării. Dispozițiile din cadrul dreptului intern în materie de insolvență care permit lichidatorului sau unei instanțe să invalideze vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor sau de transferuri destinate să favorizeze în mod nejustificat anumiți creditori în detrimentul altora, nu constituie dispoziții stricte de recuperare în caz de insolvență.

În cazul în care vânzătorul nu este creditorul inițial, vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport către vânzător, indiferent dacă respectiva vânzare reală sau cesiune sau transfer cu același efect juridic se realizează direct sau în una sau mai multe etape intermediare, îndeplinește cerințele prevăzute în primul paragraf.

Atunci când transferul expunerilor-suport se efectuează prin intermediul unei cesiuni și este perfectat într-o etapă ulterioară încheierii tranzacției, evenimentele de declanșare a respectivei perfectări includ cel puțin următoarele evenimente:

- (a) o deteriorare gravă a situației vânzătorului în ceea ce privește calitatea creditului;
 - (b) insolvența vânzătorului; și
 - (c) încălcări de către vânzător ale obligațiilor sale contractuale, care nu sunt remediate, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.
- (1b) Expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nici nu se află într-o altă situație în privința căreia se poate preconiza că va afecta în mod negativ opozabilitatea vânzării reale sau a cesiunii sau a transferului cu același efect juridic.

- (1c) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate de vânzător unei SSPE îndeplinesc criteriile de eligibilitate prestabilite, lipsite de ambiguități și documentate în mod clar, care nu permit administrarea activă a portofoliului în mod discreționar în ceea ce privește expunerile respective. În principiu, nu se consideră că substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții face parte din administrarea activă a portofoliului. Expunerile transferate unei SSPE după încheierea tranzacției îndeplinesc criteriile de eligibilitate care nu sunt mai puțin stricte decât cele aplicate expunerilor-suport inițiale.
- (1d) Expunerile-suport nu includ nicio poziție din securitzare.
- (1e) Atunci când sunt transferate către SSPE, expunerile-suport nu includ expuneri în stare de nerambursare în sensul articolului 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau expuneri față de un debitor sau garant aflat în dificultate care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:
- (a) a fost declarat insolvent sau o instanță le-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și inatacabil, un drept de executare sau daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate într-o perioadă de trei ani anterioară datei inițierii sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anterioară datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția cazului în care:
 - (i) o expunere-suport restructurată nu a prezentat noi arierate de la data restructurării, dată care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE și
 - (ii) informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) și litera (e) punctul (i) precizează în mod explicit proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța lor de la data restructurării;

- (b) figura, la data inițierii, după caz, într-un registru public de persoane cu un istoric negativ în materie de credite sau într-un alt registru al creditelor, care se află la dispoziția inițiatorului sau a creditorului inițial;
 - (c) are o evaluare a creditului sau un scor de credit care indică faptul că riscul ca plățile convenite prin contract să nu fie efectuate este semnificativ mai mare decât în cazul expunerilor similare deținute de inițiator și care nu sunt securitizate.
- (1f) În momentul transferului expunerilor, debitorii au efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazului securitizărilor reînnoibile garantate cu facilități de descoperit de cont personale, al creanțelor aferente cărților de credit, al creanțelor comerciale, al creditelor acordate comercianților pentru finanțarea stocurilor sau al securitizărilor garantate cu expuneri care se plătesc într-o singură tranșă.
- (1g) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu depinde în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Acest lucru nu împiedică reînnoirea sau refinanțarea ulterioară a unor astfel de active.
- (1h) Neconcordanțele privind rata dobânzii și de monede care apar la nivelul tranzacției se atenuează în mod corespunzător. SSPE nu efectuează tranzacții cu instrumente derivate, cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului valutar sau a riscului privind rata dobânzii. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.
- (1i) Documentele aferente tranzacției stabilesc în mod clar definiții, măsuri corective și acțiuni referitoare la performanța expunerilor-suport. Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care declanșează modificări ale respectivei ordini de prioritate a plăților, precum și obligația de a raporta astfel de evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților se raportează investitorilor, fără întârzieri nejustificate.

- (1j) Înainte de stabilirea prețurilor, inițiatorul, sponsorul și SSPE oferă acces investitorilor potențiali la datele istorice statice și dinamice privind starea de nerambursare și pierderea de performanță, cum ar fi datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securitizate. În cazul în care sponsorul nu are acces la astfel de date, acesta obține de la vânzător accesul la date pe o bază statică sau dinamică, referitoare la istoricul performanței, cum ar fi date privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securitizate. Aceste date acoperă o perioadă de cel puțin cinci ani, cu excepția creanțelor comerciale și a altor creanțe pe termen scurt pentru care perioada istorică nu poate fi mai mică de trei ani. Se comunică sursele folosite pentru date și motivele care stau la baza considerării expunerilor ca fiind similare.
- (2) Tranzacțiile din cadrul unui program ABCP sunt garantate cu un portofoliu de expuneri-suport care sunt omogene din punctul de vedere al tipului de active, cum ar fi portofoliile de creanțe comerciale, portofoliile de credite acordate societăților, de contracte de leasing și de facilități de creditare destinate întreprinderilor din aceeași categorie pentru a finanța cheltuieli de capital sau operațiuni economice, portofoliile de credite auto și de contracte de leasing acordate unor debitori sau utilizatori sau portofoliile de împrumuturi și portofoliile de facilități de creditare acordate persoanelor fizice în scopuri de consum personale, legate de familie sau de gospodărie. Un portofoliu de expuneri-suport cuprinde un singur tip de active.

Portofoliul de expuneri-suport are o durată de viață medie ponderată rămasă de cel mult un an și niciuna dintre expunerile-suport nu are o scadență reziduală mai mare de trei ani, cu excepția portofoliilor de credite auto, a contractelor de leasing auto și a tranzacțiilor de leasing de echipamente care au o durată de viață medie ponderată rămasă a expunerilor de cel mult **trei ani și jumătate** [...], și niciuna dintre expunerile-suport nu are o scadență reziduală mai mare de [...] **sase** ani.

Expunerile-suport nu includ împrumuturi garantate cu ipotecă pe proprietăți imobiliare locative sau comerciale ori împrumuturi locative garantate integral, astfel cum sunt menționate la articolul 129 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Expunerile-suport conțin cerințe contractuale cu caracter obligatoriu și opozabil ce implică un drept de regres deplin împotriva debitorilor, cu fluxuri de plăți periodice definite în ceea ce privește plata chiriei, a principalului și a dobânzilor sau în ceea ce privește orice alt drept de a primi venituri din activele care garantează astfel de plăți. Expunerile-suport nu includ valori mobiliare [...] astfel cum sunt definite la **articolul 4 alineatul (1) punctul 44** din Directiva 2014/65/UE **alte decât obligațiuni corporative, cu condiția să nu fie cotate într-un loc de tranzacționare**.

- (3) Orice plăți ale dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele unei tranzacții ABCP se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în general pe piață și nu prevăd formule sau instrumente derivate complexe. Plățile aferente pasivelor unei tranzacții ABCP pot include rate ale dobânzilor care reflectă costurile finanțării unui program ABCP.
- (4) În urma intrării vânzătorului în stare de nerambursare sau a unui eveniment de urgentare a plății, nicio cantitate de lichidități nu poate fi blocată în SSPE dincolo de ceea ce este necesar pentru a asigura funcționarea operațională a SSPE sau rambursarea structurată a investitorilor în conformitate cu clauzele contractuale ale securitizării. Încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor care dețin o poziție din securitizare prin plata secvențială a pozițiilor din securitizare, stabilită prin rangul de prioritate al poziției din securitizare, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun ca sumele să fie blocate pentru a fi utilizate, în interesul investitorilor, pentru cheltuieli menite să evite deteriorarea calității creditului expunerilor-suport. Nu se prevăd dispoziții care să impună lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.
- (5) Expunerile-suport se inițiază în cursul normal al activității vânzătorului în conformitate cu standarde de subscriere care nu sunt mai puțin stricte decât cele pe care le aplică vânzătorul inițierii unor expuneri similare care nu sunt securizate. Modificările semnificative aduse standardelor de subscriere se comunică, fără întârzieri nejustificate, sponsorului și celorlalte părți direct expuse tranzacției ABCP. Vânzătorul trebuie să aibă experiență în ceea ce privește inițierea unor expuneri similare celor securizate.

- (6) În cazul în care o tranzacție ABCP este o securitizare reînnoibilă, documentele aferente tranzacției prevăd factorii care declanșează încetarea perioadei de reînnoire, inclusiv cel puțin:
- (a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport până la un prag prestabilit sau sub acesta;
 - (b) producerea unui eveniment legat de insolvență ce vizează vânzătorul sau societatea de administrare.
- (7) Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar:
- (a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, ale societății de administrare și, după caz, ale mandatarului și ale altor furnizori de servicii auxiliare;
 - (b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;
 - (c) dispoziții care să asigure înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a băncii la care este deschis contul în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau în caz de insolvență a acestora ori în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz;
 - (d) modul în care sponsorul îndeplinește cerințele de la articolul 12a alineatul (3).

Sponsorul unui program ABCP

- (1) Sponsorul programului ABCP este o instituție de credit supravegheată în temeiul Directivei 2013/36/UE.
- (2) Sponsorul unui program ABCP este un furnizor de facilități de lichiditate și sprijină toate pozițiile din securitizare la nivelul unui program ABCP, acoperind toate riscurile de lichiditate și de credit și orice riscuri de diluare semnificativă a expunerilor securitizate, precum și orice alte costuri ale tranzacțiilor și costuri de la nivelul întregului program care însoțesc acest sprijin. Sponsorul prezintă investitorilor o descriere a sprijinului acordat la nivel de tranzacție, inclusiv o descriere a facilităților de lichiditate oferite.
- (3) Sponsorul programului ABCP verifică, înainte de a fi expus unei tranzacții ABCP, că [...] vânzătorul acordă toate creditele sale pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective și dispune de sisteme eficiente de aplicare a criteriilor și proceselor respective. Sponsorul întreprinde propriile sale activități pe care le presupune obligația de diligență și verifică dacă vânzătorul îndeplinește standarde de subscriere solide și dacă capacitatea sa de administrare a creditelor și procesele sale de colectare a debitelor respectă cerințele specificate la articolul 259 alineatul (3) literele (i)-(m) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cerințe echivalente în țările terțe. Politicile, procedurile și controalele de management al riscurilor se documentează în mod corespunzător și se instituie sisteme eficiente.
- (4) Vânzătorul, la nivelul unei tranzacții, sau sponsorul, la nivelul programului ABCP, îndeplinește cerința de reținere a riscului în conformitate cu articolul 4.

- (5) Articolul 5 se aplică programelor ABCP. Sponsorul programului ABCP este responsabil pentru conformitatea cu dispozițiile articolului 5 și:
- (a) pune toate informațiile agregate solicitate la articolul 5 alineatul (1) litera (a) la dispoziția investitorilor, aceste informații fiind actualizate trimestrial;
 - (b) pune la dispoziție informațiile solicitate la articolul 5 alineatul (1) literele (b)-(e) din prezentul regulament [...].
- (6) În cazul în care sponsorul nu reînnoiește angajamentul de finanțare a facilității de lichiditate înainte de expirarea acestuia, facilitatea de lichiditate este trasă, iar titlurile de valoare care ajung la scadență sunt rambursate.

Articolul 13

Cerințe la nivel de program

- (1) Toate tranzacțiile din cadrul unui program ABCP îndeplinesc cerințele de la articolul 12 alineatele (1a), (1b), (1c), (1d), (1h), (1i), (1j), (3), (4), (5), (6) și (7).

În orice moment, cel puțin [...] **95 %** din valoarea agregată **a expunerilor-suport aferente** [...] tranzacțiilor din cadrul unui program ABCP **și care sunt finanțate de program** îndeplinesc cerințele de la articolul 12 alineatele (1e), (1f), (1g) și (2).

În sensul celui de al doilea paragraf, un număr reprezentativ de expuneri-suport face periodic obiectul unui control extern privind conformitatea de către o entitate adecvată independentă, cum ar fi un auditor statutar astfel cum este definit în Directiva 2006/43/CE, cu un nivel de încredere de 95 %.

- (1a) Durata de viață medie ponderată rămasă a expunerilor-suport din cadrul unui program ABCP este de cel mult doi ani.
- (2) *eliminat*
- (2a) Programul ABCP este sprijinit integral de către un sponsor, în conformitate cu articolul 12a alineatul (2).
- (3) Programul ABCP nu conține nicio rescuritizare, iar îmbunătățirea calității creditului nu instituie un al doilea strat de segmentare pe tranșe la nivel de program.
- (4) *eliminat*
- (5) Titlurile de valoare emise de un program ABCP nu includ opțiuni de cumpărare, clauze de prelungire sau alte clauze, aflate la discreția inițiatorului, a sponsorului sau a SSPE, care au un efect asupra scadenței finale a acestora.

- (6) Neconcordanțele privind rata dobânzii și de monede ce apar la nivelul programului ABCP se atenuează în mod corespunzător, iar eventualele măsuri întreprinse în acest sens se publică. Instrumentele derivate se utilizează la nivel de program doar în scopul acoperirii riscului valutar și a riscului privind rata dobânzii. Astfel de instrumente derivate se documentează în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.
- (7) Documentele referitoare la programul ABCP specifică în mod clar:
- (a) acolo unde este cazul, responsabilitățile mandatarului și ale altor entități care au sarcini de custodie față de investitori;
 - (b) dispoziții de natură să faciliteze soluționarea în timp util a conflictelor dintre sponsor și deținătorii de poziții din securitizare;
 - (c) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, care trebuie să aibă experiență în subscrierea creditelor, și, acolo unde este cazul, ale mandatarului și ale altor furnizori de servicii auxiliare;
 - (d) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;
 - (e) dispoziții privind înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a băncii la care este deschis contul la nivel de program ABCP în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau în caz de insolvență a acestora și în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz;
 - (f) că, în cazul unor evenimente specificate, al intrării sponsorului în stare de nerambursare sau al insolvenței acestuia, sunt prevăzute măsuri corective pentru a obține colateralizarea angajamentului de finanțare sau, după caz, înlocuirea furnizorului facilității de lichiditate.
- (7a) Societatea de administrare are experiență în administrarea expunerilor similare celor securitizate și dispune de politici, proceduri și controale de management al riscurilor bine documentate legate de administrarea expunerilor.
- (8) *eliminat*

SECȚIUNEA 3

Notificarea STS

Articolul 14

Cerințe privind notificarea STS și site-ul ESMA

- (1) Inițiatorul, sponsorul și SSPE notifică împreună ESMA prin intermediul modelului menționat la prezentul articol alineatul (5) că securitizarea îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 7-10 sau la articolele 11-13 („notificare STS”). Notificarea STS include o explicație din partea inițiatorului, a sponsorului și a SSPE a modului în care a fost respectat fiecare dintre criteriile privind STS prevăzute la articolele 8-10 sau la articolele 12 și 13. ESMA publică notificarea STS pe site-ul său oficial în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol. Inițiatorul, sponsorul și SSPE informează, de asemenea, autoritățile lor competente și îl desemnează pe unul dintre ei drept entitate care să fie primul punct de contact pentru investitori și autoritățile competente.
- (1a) În cazul în care inițiatorul, sponsorul și SSPE utilizează serviciile unei părți terțe autorizate în temeiul articolului 14a pentru a evalua conformitatea unei securitizări cu articolele 7-10 sau cu articolele 11-13, notificarea STS include o declarație potrivit căreia conformitatea cu criteriile privind STS a fost confirmată de către respectiva parte terță autorizată. Notificarea include numele părții terțe autorizate, locul unde aceasta este stabilită și numele autorității competente care a autorizat-o.

- (2) Atunci când inițiatorul sau creditorul inițial nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, stabilită în Uniune, notificarea efectuată în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol este însoțită de următoarele:
- (a) confirmarea din partea inițiatorului sau a creditorului inițial că activitatea sa de acordare de credite are loc pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese stabilite în mod clar de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor și că inițiatorul sau creditorul inițial a instituit sisteme eficace de aplicare a unor astfel de procese în conformitate cu articolul 5a din prezentul regulament.
 - (b) confirmarea din partea inițiatorului sau a creditorului inițial că elementele menționate la litera (a) fac obiectul supravegherii sau nu.
- (3) Inițiatorul, sponsorul și SSPE informează de îndată ESMA și autoritatea lor competentă atunci când o securitzare nu mai îndeplinește cerințele de la articolele 7-10 sau de la articolele 11-13.
- (4) ESMA menține pe site-ul său oficial o listă a tuturor securitizărilor cu privire la care inițiatorii, sponsorii și SSPE au notificat faptul că securitizarea [...] îndeplinește cerințele menționate la articolele 7-10 sau articolele 11-13. ESMA actualizează lista atunci când securitizările nu mai sunt considerate STS în urma unei decizii a autorităților competente sau a unei notificări din partea inițiatorului, a sponsorului sau a SSPE. Atunci când autoritatea competentă a impus sancțiuni administrative în conformitate cu articolul 17, aceasta informează imediat ESMA în acest sens. ESMA indică de îndată pe listă faptul că o autoritate competentă a impus sancțiuni administrative în ceea ce privește securitizarea respectivă.

- (5) ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și EIOPA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care specifică formatul în care informațiile menționate la alineatul (1) trebuie furnizate și pune formatul la dispoziție prin intermediul unor modele standardizate.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în termen de *[trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14a

Partea terță care verifică conformitatea cu criteriile privind STS

- (1) Partea terță menționată la articolul 14 alineatul (1a) este autorizată **de** autoritatea competentă să evalueze conformitatea securitizărilor cu criteriile privind STS stabilite la articolele 7-10 sau la articolele 11-13. Autoritatea competentă acordă autorizația dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) partea terță percepe inițiatorilor, sponsorilor sau SSPE implicate în securitizările pe care partea terță le evaluează doar taxe nediscriminatorii și bazate pe costuri, fără a diferenția taxele în funcție de sau în corelație cu rezultatele evaluării sale;
 - (b) partea terță nu este **nici** [...] o entitate reglementată astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2002/87/CE, **nici o agenție de rating de credit astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009**, iar desfășurarea altor activități ale părții terțe nu compromise independența sau integritatea evaluării sale;
 - (ba) partea terță nu oferă nicio formă de serviciu de consultanță sau de audit ori echivalent inițiatorului, sponsorului sau SSPE implicate în securitizările pe care partea terță le evaluează;
 - (c) membrii organului de conducere al părții terțe dețin calificări, cunoștințe și experiență profesională care sunt adecvate pentru sarcina care îi revine părții terțe, au o bună reputație și sunt integri;

- (d) organismul de conducere al părții terțe include cel puțin o treime, dar nu mai puțin de doi administratori independenți;
- (e) partea terță ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că verificarea conformității cu criteriile privind STS nu este afectată de existența sau potențiala existență a unor conflicte de interese sau a unei relații comerciale care implică partea terță, acționarii sau membrii săi, administratorii, angajații sau orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția părții terțe sau se află sub controlul acesteia. În acest scop, partea terță instituie, menține, aplică și documentează un sistem de control intern eficace care să reglementeze punerea în aplicare a politicilor și procedurilor de identificare și prevenire a potențialelor conflicte de interese. Conflictele de interese potențiale sau existente care au fost identificate sunt eliminate sau diminuate și dezvăluite fără întârziere. Partea terță instituie, menține, aplică și documentează proceduri și procese adecvate pentru a asigura independența evaluării conformității cu criteriile privind STS. Partea terță monitorizează și revizuieste periodic aceste politici și proceduri pentru a evalua eficacitatea lor și a decide dacă este necesară actualizarea lor; și
- (f) partea terță poate demonstra că dispune de garanții operaționale și procese interne corespunzătoare care îi permit să evalueze conformitatea cu cerințele privind STS.

Autoritatea competentă retrage autorizația atunci când **consideră că**[...] partea terță **nu îndeplinește în mod semnificativ** [...] condițiile sus-menționate.

- (1a) O parte terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) aduce la cunoștința autorității sale competente fără întârziere orice modificări semnificative aduse informațiilor furnizate în temeiul alineatului respectiv sau orice alte modificări care ar putea fi considerate în mod rezonabil că afectează evaluarea de către autoritatea sa competentă.

- (2) Autoritatea competentă poate percepe părții terțe menționate la alineatul (1) taxe bazate pe costuri pentru a acoperi cheltuielile necesare legate de evaluarea cererilor de autorizare și de monitorizarea ulterioară a conformității cu condițiile prevăzute la alineatul (1).
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care specifică informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a unei părți terțe în conformitate cu alineatul (1).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 ale Regulamentului (UE) nr. 1095/2010.

Capitolul 4

Supravegherea

Articolul 15

Desemnarea autorităților competente

- (1) Respectarea obligațiilor menționate la articolul 3 din prezentul regulament este supravegheată de către următoarele autorități competente în conformitate cu competențele care le sunt conferite prin actele juridice relevante:
- (a) în cazul societăților de asigurare și de reasigurare, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 13 alineatul (10) din Directiva 2009/138/CE;
 - (b) în cazul administratorilor de fonduri de investiții alternative, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 44 din Directiva 2011/61/CE;
 - (c) în cazul organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și al societăților de administrare a OPCVM, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 97 din Directiva 2009/65/CE;
 - (d) în cazul instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 6 litera (g) din Directiva 2003/41/CE;
 - (e) în cazul instituțiilor de credit sau al firmelor de investiții, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE.

- (2) Autoritățile competente responsabile de supravegherea sponsorilor în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE supraveghează respectarea de către sponsori a obligațiilor prevăzute la articolele 4, 5 și 5a din prezentul regulament.
- (3) Atunci când inițiatorii, creditorii inițiali și SSPE sunt entități supravegheate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, Directiva 2009/138/CE, Directiva 2003/41/CE, Directiva 2011/61/UE sau Directiva 2009/65/CE, autoritățile competente relevante desemnate în conformitate cu actele respective supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 4, 5 și 5a din prezentul regulament.
- (4) În cazul inițiatorilor, al creditorilor inițiali și al SSPE **stabilite în Uniune** care nu sunt reglementate de actele legislative ale Uniunii menționate la alineatul (3), statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care să supravegheze respectarea articolelor 4, 5 și 5a. Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la desemnarea autorităților competente în temeiul prezentului alineat până la [*un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*]. **Prezenta obligație nu se aplică în ceea ce privește societățile care vând expuneri în cadrul unui program ABCP sau al unei alte tranzacții sau scheme de securitizare.**
- (4a) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care să supravegheze respectarea **de către inițiatori, sponsori și SSPE** a articolelor 6-14, precum și **respectarea de către părțile terțe a articolului** 14a. Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la desemnarea autorităților competente în temeiul prezentului alineat până la [*un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].
- (4b) Alineatul (4a) de la prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește societățile care vând [...] **expuneri** în cadrul unui program ABCP sau al unei alte tranzacții sau scheme de securitizare. În acest caz, inițiatorul sau sponsorul verifică dacă societățile respective îndeplinesc obligațiile relevante prevăzute la articolele 6-14.
- (5) ESMA publică și actualizează pe site-ul său oficial o listă a autorităților competente menționate la prezentul articol.

Articolul 16

Competențele autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 15 alineatele (1)-(4a) deține competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru a-și îndeplini sarcinile ce îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (2) Autoritatea competentă [...] **solicită** o verificare periodică a procedurilor, proceselor și mecanismelor puse în aplicare de către inițiatori, sponsori, SSPE și creditorii inițiali pentru a se conforma prezentului regulament.

Pentru toate securitizările, verificarea în conformitate cu primul paragraf include, în special, procesele și mecanismele de măsurare și reținere corectă în permanență a interesului economic net semnificativ, precum și colectarea și prezentarea la timp a tuturor informațiilor care urmează să fie puse la dispoziție în conformitate cu articolul 5 și a criteriilor de acordare a creditelor în conformitate cu articolul 5a.

Pentru securitizările STS care nu sunt securitizări în cadrul unui program ABCP, verificarea în conformitate cu primul paragraf include, de asemenea, în special, procesele și mecanismele de asigurare a respectării articolului 8 alineatele (3)-(8), a articolului 9 alineatul (6) și a articolului 10.

Pentru securitizările STS care sunt securitizări în cadrul unui program ABCP, verificarea în conformitate cu primul paragraf include, de asemenea, în special, procesele și mecanismele de asigurare, în ceea ce privește tranzacțiile ABCP, a respectării cerințelor de la articolul 12 și, în ceea ce privește programele ABCP, a cerințelor prevăzute la articolul 13 alineatele (7) și (8).

- (3) Autoritățile competente solicită ca riscurile care decurg din tranzacțiile de securitizare, inclusiv riscurile la adresa reputației, să fie evaluate și abordate prin politici și proceduri adecvate ale inițiatorilor, sponsorilor, SSPE și creditorilor inițiali.

Articolul 17

Sancțiuni administrative și măsuri corective

- (1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale în temeiul articolului 19, statele membre instituie norme care stabilesc sancțiuni administrative și măsuri corective corespunzătoare aplicabile cel puțin în situațiile în care:
- (a) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit cerințele de la articolul 4;
 - (b) un inițiator, un sponsor și o SSPE nu au îndeplinit cerințele de la articolul 5;
 - (ba) un inițiator, un sponsor **sau** [...] o SSPE nu **a** [...] îndeplinit cerințele de la articolul 6;
 - (bb) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit cerințele de la articolul 5a;
 - (c) un inițiator, un sponsor și o SSPE nu au îndeplinit cerințele de la articolele 7-10 sau de la articolele 11-13;
 - (d) un inițiator sau un creditor inițial nu a îndeplinit cerințele de la articolul 14 alineatul (2);
 - (e) un inițiator, un sponsor și o SSPE nu au îndeplinit cerințele de la articolul 14 alineatul (3);
 - (f) un terț autorizat în conformitate cu articolul 14a nu a notificat modificările substanțiale aduse informațiilor furnizate în temeiul articolului 14a alineatul (1) sau orice alte modificări care ar putea fi în mod rezonabil considerate ca afectând evaluarea autorității sale competente.

De asemenea, statele membre se asigură că sancțiunile administrative și/sau măsurile corective sunt puse efectiv în aplicare.

Sancțiunile și măsurile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

- (2) Statele membre conferă autorităților competente competența de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni și măsuri în cazul încălcărilor menționate la alineatul (1):
- (a) o declarație publică în care se specifică identitatea persoanei fizice sau juridice și natura încălcării, în conformitate cu articolul 22;
 - (b) un ordin prin care persoanei fizice sau juridice i se solicită să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
 - (c) o interdicție temporară, emisă împotriva oricărui membru al organului de conducere al inițiatorului, al sponsorului sau al SSPE, ori împotriva oricărei alte persoane fizice care este considerată răspunzătoare, de a exercita funcții de conducere în cadrul acestor societăți;
 - (d) în cazul încălcării menționate la alineatul (1) litera (ba) sau (c) de la prezentul articol, o interdicție temporară emisă împotriva inițiatorului, sponsorului și SSPE de a notifica în temeiul articolului 14 alineatul (1) că o securitizare îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 7-10 sau la articolele 11-13;
 - (e) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*;

- (f) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la [data intrării în vigoare a prezentului regulament] sau de până la 10 % din cifra de afaceri totală anuală netă a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile, aprobate de organul de conducere; atunci când persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform actelor legislative contabile relevante, stabilit pe baza celei mai recente situații disponibile a conturilor consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale;
- (g) sancțiuni pecuniare administrative maxime egale cu cel puțin de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare atunci când beneficiul poate fi determinat, chiar dacă această sumă depășește valorile maxime prevăzute la literele (e) și (f);
- (h) în cazul încălcării menționate la alineatul (1) litera (f) de la prezentul articol, o retragere temporară a autorizației menționate la articolul 14a, acordate părții terțe pentru a controla conformitatea unei securizări cu articolele 7-10 sau articolele 11-13.
- (3) Atunci când dispozițiile alineatului (1) se aplică unor persoane juridice, statele membre acordă autorităților competente competența de a aplica sancțiunile administrative și măsurile corective prevăzute la alineatul (2), sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul intern, membrilor organului de conducere, precum și altor persoane care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.
- (4) Statele membre se asigură că orice decizie de impunere a unor sancțiuni administrative sau a unor măsuri corective prevăzute la alineatul (2) este justificată în mod corespunzător și face obiectul dreptului la o cale de atac.

Articolul 18

Exercitarea competenței de a impune sancțiuni administrative și măsuri corective

- (1) Autoritățile competente își exercită competențele de a impune sancțiunile administrative și măsurile corective menționate la articolul 17 în conformitate cu cadrele lor juridice naționale:
 - (a) în mod direct;
 - (b) în colaborare cu alte autorități;
 - (ba) sub propria lor responsabilitate, prin delegare către astfel de autorități;
 - (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.
- (2) La stabilirea tipului și nivelului unei sancțiuni administrative sau al unei măsuri corective impuse în temeiul articolului 17, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv măsura în care încălcarea este intenționată sau rezultă dintr-o eroare de fapt, și, după caz:
 - (a) importanța semnificativă, gravitatea și durata încălcării;
 - (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
 - (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum este indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual al persoanei fizice responsabile;
 - (d) importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi stabilite;

- (e) pierderile suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (f) nivelul de cooperare cu autoritatea competentă a persoanei fizice sau juridice responsabile, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă.

Articolul 19

Prevederea de sancțiuni penale

- (1) Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative sau măsurile corective în cazul unor încălcări care fac deja obiectul unor sancțiuni penale în dreptul lor intern.
- (2) Atunci când statele membre aleg, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea menționată la articolul 17 alineatul (1), acestea se asigură că sunt în vigoare măsuri corespunzătoare, astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a lua legătura cu autoritățile judiciare, autoritățile responsabile de urmărirea penală sau autoritățile judiciare penale din jurisdicția lor pentru a primi informații specifice legate de anchete penale sau de proceduri penale inițiate pentru încălcările menționate la articolul 17 alineatul (1) și pentru a furniza aceleași informații celorlalte autorități competente, precum și către ESMA, ABE și EIOPA, cu scopul de a-și îndeplini obligația de a coopera în sensul prezentului regulament.

Articolul 20

Obligațiile de notificare

Statele membre notifică actele cu putere de lege și actele administrative de punere în aplicare a prezentului capitol, inclusiv orice dispoziții relevante de drept penal, Comisiei, ESMA, ABE și EIOPA până la [un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Statele membre notifică fără întârzieri nejustificate Comisiei, ESMA, ABE și EIOPA orice modificare ulterioară a acestor acte.

Articolul 21

Cooperarea dintre autoritățile competente și autoritățile europene de supraveghere

- (1) Autoritățile competente menționate la articolul 15 și ESMA, ABE și EIOPA cooperează îndeaproape și fac schimb de informații pentru a-și îndeplini atribuțiile ce le revin în temeiul articolelor 16-19.
- (1a) Autoritățile competente își coordonează îndeaproape supravegherea, pentru a identifica și remedia cazurile de nerespectare a prezentului regulament, pentru a dezvolta și a promova bune practici, a facilita colaborarea, a contribui la asigurarea consecvenței interpretării și a furniza evaluări interjurisdicționale în cazul eventualelor neînțelegeri.
- (2) *eliminat*
- (3) În cazul în care o autoritate competentă constată sau are motive să creadă că au fost încălcate **una sau mai multe cerințe prevăzute la articolele 4-14 din** prezentul regulament, aceasta informează autoritatea competentă a entității sau entităților suspectate de o astfel de încălcare cu privire la constatările sale, într-o manieră suficient de detaliată.

- (4) În cazul în care încălcarea menționată la alineatul (3) de la prezentul articol se referă, în special, la o notificare incorectă sau înșelătoare în temeiul articolului 14 alineatul (1) din prezentul regulament, autoritatea competentă care a constatat încălcarea notifică fără întârziere constatările sale autorității competente **a entității desemnate ca prim punct de contact în temeiul articolului 14 alineatul (1). Autoritatea competentă a entității desemnate ca prim punct de contact în temeiul articolului 14 alineatul (1) informează la rândul său [...] ESMA, ABE și EIOPA [...] și, de asemenea, informează și asigură coordonarea cu celelalte autorități competente vizate, în conformitate cu alineatele (5)-(5d).**
- (5) Odată ce primește informațiile menționate la alineatul (3), autoritatea competentă **a entității suspectate de încălcare** ia, în termen de 15 zile lucrătoare, măsurile necesare pentru remedierea încălcării identificate și notifică celelalte autorități competente vizate, în special pe cele ale inițiatorului, ale sponsorului și ale SSPE, precum și autoritățile competente ale deținătorului unei poziții din securitizare, atunci când se cunoaște cine este acesta.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care se aplică alineatul (4), autoritatea competentă a entității desemnate ca prim punct de contact identifică împreună cu celelalte autorități competente vizate, în special cu cele ale inițiatorului, ale sponsorului și ale SSPE, precum și ale titularului unei poziții din securitizare, atunci când se cunoaște cine este acesta, măsurile care sunt necesare cu privire la oricare dintre entitățile care au făcut notificarea în conformitate cu articolul 14 alineatul (1), iar autoritățile competente ale entităților respective iau aceste măsuri necesare în termen de 15 zile lucrătoare. Autoritatea competentă a entității desemnate ca prim punct de contact se asigură că celelalte autorități competente vizate sunt informate fără întârziere cu privire la măsurile luate.

În cazul în care [...] autoritățile competente **vizate** convin că încălcarea se referă la nerespectarea articolului 6, dar nu implică rea-credință, acestea pot decide să acorde inițiatorului, sponsorului și SSPE o perioadă de până la 3 luni pentru a remedia încălcarea constatată, începând cu data la care inițiatorul, sponsorul și SSPE au fost informate cu privire la aceasta de către autoritatea competentă. În cursul acestei perioade, o securitizare care figurează pe lista păstrată de ESMA în temeiul articolului 14 este considerată în continuare ca fiind STS în temeiul capitolului 3 din prezentul regulament și este păstrată pe lista respectivă.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente vizate sunt de părere că încălcarea nu a fost remediată corespunzător în cursul perioadei prevăzute la [...] **al treilea** paragraf, se aplică primul paragraf.

- (5a) În cazul în care una sau mai multe autorități competente vizate din diferite state membre nu sunt de acord cu decizia luată în temeiul alineatului (5), acestea notifică concluziile lor într-o manieră suficient de detaliată, în termen de cinci zile lucrătoare, autorității competente care a luat măsurile în temeiul alineatului (5). În același termen, acestea notifică concluziile respective ESMA, ABE și EIOPA. Autoritatea competentă care a luat măsurile în temeiul alineatului (5) ține seama în mod corespunzător de o astfel de notificare, inclusiv de posibilitatea de a revizui decizia luată în temeiul alineatului (5), într-un termen suplimentar de 15 zile lucrătoare.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care se aplică alineatul (4), iar una sau mai multe autorități competente vizate din diferite state membre nu sunt de acord cu decizia luată în temeiul alineatului (5), acestea notifică constatările lor într-o manieră suficient de detaliată, în termen de cinci zile lucrătoare, autorității competente a entității desemnate drept prim punct de contact. Autoritatea competentă a entității desemnate ca prim punct de contact informează fără întârziere celelalte autorități competente vizate, precum și ESMA, ABE și EIOPA. Autoritatea competentă care a luat măsurile în temeiul alineatului (5) ține seama în mod corespunzător de o astfel de notificare, inclusiv de posibilitatea de a revizui decizia luată în temeiul alineatului (5), într-un termen suplimentar de 15 zile lucrătoare.

- (5b) În cazul în care dezacordul dintre autoritățile competente persistă, autoritatea competentă a entității suspectate de o încălcare **și celelalte autorități competente vizate depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la măsurile care trebuie luate.**

În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de 15 zile lucrătoare, autoritatea competentă a entității sau entităților suspectate de încălcarea respectivă, menționată la alineatul (3), adoptă propria sa decizie.

Prin derogare de la [...] **al doilea** paragraf, atunci când o astfel de încălcare se referă la o notificare incorectă sau înșelătoare în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) [...], **în cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de 15 zile lucrătoare**, se aplică decizia autorității competente a entității [...] **desemnate drept prim punct de contact în temeiul** articolului 14 alineatul (1).

- (5c) În eventualitatea în care oricare dintre autoritățile competente vizate își exprimă dezacordul față de decizia adoptată în conformitate cu alineatul (5b) de la prezentul articol, respectiva autoritate poate aduce chestiunea în atenția ESMA și se aplică procedura de la articolul 19 și, după caz, articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Se aplică o perioadă de conciliere de o lună în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Dacă autoritățile competente vizate nu ajung la un acord în cadrul etapei de conciliere menționate la al doilea paragraf, ESMA își adoptă decizia în termen de o lună. În absența unei decizii a ESMA în termen de o lună, se aplică decizia autorității competente menționate la alineatul (5b).

- (5d) În cursul procesului decizional menționat la alineatele (1)-(5c) de la prezentul articol, o securitizare care figurează pe lista păstrată de ESMA în conformitate cu articolul 14 continuă să fie considerată STS în conformitate cu capitolul 3 **și este păstrată pe lista respectivă**.
- (6) ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu ABE și EIOPA, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica obligația generală de cooperare, informațiile care urmează să facă obiectul schimbului în temeiul alineatului (1) și obligațiile de notificare în temeiul alineatelor (3) și (4).

ESMA transmite Comisiei, în strânsă cooperare cu ABE și EIOPA, aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare [*în termen de douăsprezece luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 22

Publicarea sancțiunilor administrative

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică fără întârzieri nejustificate, pe site-urile lor oficiale, cel puțin orice decizie de impunere a unei sancțiuni administrative care nu face obiectul niciunei căi de atac și care este impusă pentru încălcarea articolelor 4, 5, 5a sau a articolului 14 alineatul (1) din prezentul regulament, după ce destinatarul sancțiunii a fost notificat cu privire la respectiva decizie.
- (2) Publicarea menționată la alineatul (1) include informații privind tipul și natura încălcării, identitatea persoanelor responsabile și sancțiunile impuse.
- (3) Dacă, în urma unei evaluări de la caz la caz, autoritatea competentă consideră că publicarea identității în cazul persoanelor juridice sau a identității și a datelor cu caracter personal în cazul persoanelor fizice este disproporționată sau dacă autoritatea competentă consideră că publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație penală în curs sau dacă publicarea ar provoca, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporționate persoanei în cauză, statele membre se asigură că autoritățile competente iau una dintre următoarele măsuri:
 - (a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele pentru nepublicare încetează; sau
 - (b) publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în condiții de anonimat, în conformitate cu dreptul intern; sau

- (c) nu publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi minore.
- (4) Atunci când se decide publicarea sancțiunii în condiții de anonimat, se poate amâna publicarea datelor relevante. Dacă o autoritate competentă publică o decizie de impunere a unei sancțiuni administrative care face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare relevante, autoritățile competente includ de asemenea, de îndată, pe site-ul lor oficial, această informație și orice altă informație ulterioară cu privire la rezultatul căii de atac. Se publică, de asemenea, hotărârile judecătorești care anulează deciziile de impunere a unei sancțiuni administrative.
- (5) Autoritățile competente se asigură că orice publicare menționată la alineatele (1)-(4) rămâne pe site-ul lor oficial timp de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în publicare se păstrează pe site-ul oficial al autorității competente numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor.
- (6) Autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative impuse, inclusiv, dacă este cazul, cu privire la căile de atac introduse și la rezultatul acestora.
- (7) ESMA păstrează o bază de date centralizată a sancțiunilor administrative care i-au fost comunicate. Această bază de date poate fi accesată doar de ESMA, ABE, EIOPA și autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de autoritățile competente în conformitate cu alineatul (6).

Capitolul 5

Modificări

Articolul 23

Modificarea Directivei 2009/65/CE

Articolul 50a din Directiva 2009/65/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Societățile de administrare a OPCVM sau OPCVM administrate intern acționează în interesul investitorilor în cadrul OPCVM în cauză și iau măsuri corective, după caz, dacă descoperă, după asumarea unei expuneri la o securitizare, că securitizarea nu îndeplinește cerințele stabilite în Regulamentul [STS] și în special că determinarea și publicarea interesului păstrat nu îndeplinesc cerințele stabilite în Regulamentul [STS].”

Articolul 24

Modificarea Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 135, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a, de stabilire a specificațiilor pentru circumstanțele în care se poate impune o exigență proporțională de capital suplimentar când cerințele stabilite la articolele 3 și 4 din Regulamentul [Regulamentul privind securitizarea] au fost încălcate, fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (3).

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește alineatul (2), EIOPA elaborează, sub rezerva articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a indica metodologiile de calcul al exigenței proporționale de capital suplimentar menționate la alineatul (2).

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”

2. Articolul 308b alineatul (11) se abrogă.

Articolul 25

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2009/1060

Regulamentul (CE) nr. 2009/1060 se modifică după cum urmează:

1. În considerentele 22 și 41, la articolul 8c și în anexa II punctul 1, „instrument financiar structurat” se înlocuiește cu „instrument de securitizare”.
2. În considerentele 34 și 40, articolul 8 alineatul (4), articolul 8c, articolul 10 alineatul (3), articolul 39 alineatul (4), precum și în anexa I secțiunea A punctul 2 alineatul (5), anexa I secțiunea B punctul 5, anexa II (titlu și punctul 2), anexa III partea I punctele 8, 24 și 45 și în anexa III partea III punctul 8, „instrumente financiare structurate” se înlocuiește cu „instrumente de securitizare”.
3. La articolul 1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament stabilește, de asemenea, obligații pentru emitenții și părțile terțe aferente stabilite în Uniune în privința instrumentelor de securitizare.”

4. La articolul 3, litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) «instrument de securitizare» înseamnă un instrument financiar sau alte active rezultate dintr-o tranzacție sau o schemă de securizare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul [prezentul regulament];”
5. Articolul 8b se abrogă.
6. La articolul 4 alineatul (3) litera (b) și la articolul 5 alineatul (6) litera (b), trimiterea la articolul 8b se elimină.
7. La articolul 39 alineatul (5), litera (a) se elimină.

Articolul 26

Modificarea Directivei 2011/61/UE

Articolul 17 din Directiva 2011/61/UE se înlocuiește cu următorul text:

„AFIA acționează în interesul investitorilor în cadrul FIA în cauză și iau măsuri corective, după caz, dacă descoperă, după asumarea unei expuneri la o securitizare, că securitizarea nu îndeplinește cerințele stabilite în Regulamentul [STS] și în special că determinarea și publicarea interesului păstrat nu îndeplinesc cerințele stabilite în Regulamentul [STS].”

Articolul 27

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul 648/2012/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarele punctele 30 și 31:

„30. «obligațiune garantată» înseamnă o obligațiune care întrunește cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

31. «entitatea emitentă a obligațiunii garantate» înseamnă emitentul obligațiunii garantate sau portofoliul de acoperire al unei obligațiuni garantate.”

2. La articolul 4, se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„(5) Articolul 4 alineatul (1) nu se aplică în cazul contractelor derivate extrabursiere care sunt încheiate de entități emitente de obligațiuni garantate în legătură cu o obligațiune garantată sau de o entitate special constituită în scopul securitizării în legătură cu o securitizare, în sensul Regulamentului [Regulamentul privind securitizarea], cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

(a) în ceea ce privește entitățile special constituite în scopul securitizării, entitatea special constituită în scopul securitizării emite exclusiv securitizări care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 7-10 sau articolele 11-13 și la articolul 6 din Regulamentul [Regulamentul privind securitizarea];

(b) contractul derivat extrabursier se utilizează exclusiv pentru acoperirea neconcordanțelor privind rata dobânzii sau de monede, aferente obligațiunii garantate sau securitizării; și

(c) măsurile aferente obligațiunii garantate sau securitizării atenuează în mod corespunzător riscul de credit al contrapărții în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate de entitatea emitentă a obligațiunii garantate sau de entitatea special constituită în scopul securitizării în legătură cu obligațiunea garantată sau cu securitizarea.

(6) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol și ținând seama de necesitatea de a preveni arbitrajul de reglementare, AES elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile de stabilire a măsurilor din cadrul obligațiunilor garantate sau al securitizărilor care atenuează în mod corespunzător riscul de credit al contrapărții în sensul alineatului (5).

AES prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[șase luni de la data intrării în vigoare a Regulamentului privind securitizarea]*. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

3. La articolul 11, alineatul (15) se înlocuiește cu următorul text:

„(15) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AES elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor, precum și mecanismele de segregare necesare în vederea respectării dispozițiilor de la alineatul (3);

(b) procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente relevante atunci când aplică excepțiile prevăzute la alineatele (6)-(10);

(c) criteriile aplicabile menționate la alineatele (5)-(10), în special referitor la ceea ce ar trebui considerat un impediment de ordin practic sau juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii și a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Nivelul și tipul garanției reale necesare în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate de entitățile emitente de obligațiuni garantate în legătură cu o obligațiune garantată sau de o entitate special constituită în scopul securitizării în legătură cu o securitizare în sensul [prezentului regulament] și care întrunesc condițiile de la articolul 4 alineatul (5) din prezentul regulament, precum și cerințele de la articolele 7-10 sau de la articolele 11-13 și de la articolul 6 din Regulamentul [Regulamentul privind securitizarea] se stabilesc ținând seama de impedimentele întâmpinate în tranzacția de schimb a garanției reale în ceea ce privește contractele de garanție existente în cadrul obligațiunii garantate sau al securitizării. AES prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[șase luni de la data intrării în vigoare a Regulamentului privind securitizarea]*.

În funcție de natura juridică a contrapărții, se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 fie din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, fie din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, fie din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

Capitolul 6

Dispoziții tranzitorii, revizuire și intrarea în vigoare

Articolul 28

Dispoziții tranzitorii

- (1) Prezentul regulament se aplică operațiunilor de securitizare în cazul cărora titlurile de valoare sunt emise la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]* sau după această dată, sub rezerva alineatelor (2)-(6).
- (2) În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, inițiatorii, sponsorii și SSPE pot utiliza denumirea „STS” sau „securitizare simplă, transparentă și standardizată” sau o denumire care se referă în mod direct sau indirect la acești termeni numai dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 6, sub rezerva următoarelor prevederi:
 - (a) la articolul 10 alineatul (2), cuvintele „înainte de emiterea” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 14 alineatul (1)”;
 - (b) la articolul 10 alineatul (3), cuvintele „înainte de stabilirea prețurilor securitizării” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 14 alineatul (1)”;
 - (c) la articolul 10 alineatul (4), prima ocurență a cuvintelor „înainte de stabilirea prețurilor” se înțelege ca „înaintea notificării în temeiul articolului 14 alineatul (1)”. Cuvintele „înainte de stabilirea prețurilor cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 14 alineatul (1)”, iar cerința prevăzută în ultima teză nu se aplică. Mențiunile referitoare la respectarea cerințelor de la articolul 5 se interpretează ca și cum articolul 5 s-ar aplica securitizărilor respective în pofida articolului 28 alineatul (1).

- (3) În ceea ce privește securitizările ale căror titluri de valoare au fost emise la 1 ianuarie 2011 sau după această dată, dar înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, precum și în ceea ce privește securitizările emise înainte de 1 ianuarie 2011 în cazul cărora au fost adăugate sau înlocuite noi expuneri-suport după 31 decembrie 2014, cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/35 al Comisiei și, respectiv, Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei, continuă să se aplice în versiunea aplicabilă la [o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (4) În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, instituțiile de credit sau firmele de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, întreprinderile de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE, întreprinderile de reasigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE, și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, aplică în continuare articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, capitolele 1, 2 și 3 și articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei, articolele 254 și 255 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei și, respectiv, articolul 51 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei în versiunea aplicabilă la *[o zi înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.
- Pe parcursul perioadei de tranziție menționate la alineatul (1), articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei, articolele 254 și 255 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei și articolul 51 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei nu se abrogă.
- (5) Până la data de la care se vor aplica standardele tehnice de reglementare care urmează a fi adoptate de Comisie în temeiul articolului 4 alineatul (6) din prezentul regulament, inițiatorii, sponsorii sau creditorul inițial aplică, în sensul obligațiilor prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament, dispozițiile capitolelor 1, 2 și 3 și ale articolului 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei în cazul securitizărilor ale căror titluri de valoare sunt emise la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]* sau după această dată.

- (6) Până la data de la care se vor aplica standardele tehnice de reglementare care urmează a fi adoptate de Comisie în temeiul articolului 5 alineatul (3) din prezentul regulament, în sensul obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (e) din prezentul regulament, inițiatorii, sponsorii și SSPE pun la dispoziție, pe site-ul menționat la articolul 5 alineatul (2), informațiile menționate în anexele I-VIII la Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/3 al Comisiei.

Articolul 29

Rapoarte

- (1) Până la [*doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și apoi la fiecare trei ani, ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și EIOPA, publică un raport privind punerea în aplicare a cerințelor privind STS, astfel cum sunt prevăzute la articolele 6-14.
- (2) Raportul cuprinde, de asemenea, o evaluare a acțiunilor pe care le-au luat autoritățile competente, riscurile semnificative și noile vulnerabilități care este posibil să fi apărut și acțiunile participanților la piață de standardizare suplimentară a documentației de securitizare.
- (3) Până la [*trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*], ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și EIOPA, publică un raport cu privire la funcționarea cerințelor privind obligația de diligență de la articolul 3, a cerințelor de reținere a riscului de la articolul 4 și a cerințelor de transparență de la articolul 5 și cu privire la nivelul de transparență al pieței securitizărilor din Uniune.

Articolul 29a

Securitizedările sintetice

- (1) Până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și EIOPA, publică un raport în care analizează eligibilitatea securitizedărilor sintetice ca securitizedări STS și, după caz, stabilește criterii privind STS pentru securitizedările sintetice.
- (2) Până la [1 an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia, ținând seama de raportul menționat la alineatul (1), prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eligibilitatea securitizedărilor sintetice ca securitizedări STS, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 30

Revizuire

Până la [trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] **cel târziu**, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Raportul ia în considerare evoluțiile internaționale în domeniul securitizedării, în special inițiativele privind securitizedările simple, transparente și comparabile, și evaluează dacă în domeniul securitizedărilor STS ar putea fi introdus un regim de echivalență pentru inițiatori, sponsori și SSPE din țări terțe.

În plus, raportul evaluează în special dacă regimul de verificare de către terți prevăzut la articolele 14 și 14a este corespunzător și dacă regimul de autorizare pentru terți de la articolul 14a promovează un grad suficient de concurență între aceștia și nu creează structuri de oligopol, asigură o aliniere adecvată a obligațiilor și analizează dacă ar trebui introduse schimbări în cadrul de supraveghere pentru a asigura stabilitatea financiară.

Articolul 31

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*
